

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 kwietnia 2024 r.

DWZ.93.6.2023

Decyzja nr DWZ - 1/2024

Po rozpoznaniu wniosku HURTOWNI MOTORYZACYJNEJ „GORDON” SPÓŁKI Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu, nr KRS: 0000173710, o ponowne rozpatrzenie sprawy, załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 3 marca 2023 r., nr DZP-8/2023, w punkcie I.1 stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu; w punkcie I.2 nakładającą na HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 313 573,57 zł (słownie: jeden milion trzysta trzynaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt trzy złote i pięćdziesiąt siedem groszy) płatną do budżetu państwa, w punkcie II.1 obciążającą HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu kosztami postępowania w wysokości 267,40 zł (słownie: dwieście sześćdziesiąt siedem złotych czterdzieści groszy) oraz w punkcie II.2 zobowiązującą HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne:

I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) w zw. z art. 13q oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790) w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649) i art. 13v ust. 1, ust. 2 i ust. 9, art. 13va ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790 i Dz.U. z 2022 r. poz. 893) w zw. z art. 3 ust. 6, ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję nr DZP-8/2023 z dnia 3 marca 2023 r., w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 159 164,40 złotych** (słownie: jeden milion sto pięćdziesiąt dziewięć tysięcy sto sześćdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję nr DZP-8/2023 z dnia 3 marca 2023 r. utrzymuje w mocy.

II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790) oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 594) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790) oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8

marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji nr DZP-8/2023 z dnia 3 marca 2023 r. w punkcie II.1 oraz II.2.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 594) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790) oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 143,10 złotych (słownie: sto czterdzieści trzy złote dziesięć groszy),
2. nakłada na HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w wysokości 143,10 złotych (słownie: sto czterdzieści trzy złote dziesięć groszy) w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

UZASADNIENIE

I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych prowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako organ pierwszej instancji

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej również: „Prezes Urzędu”, „Prezes UOKiK” lub „Organ”) działając na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790 - dalej także: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”) oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ w Zamościu (dalej również: „Strona”, „Spółka” lub „Strona postępowania”).

W oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec sierpień 2020 r., tj. 3 kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed wszczęciem postępowania. (postanowienie k. 5-8 akt DZP.93.58.2020).

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, pismem z dnia 25 stycznia 2023 r., Organ w oparciu o art. 74 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594 - dalej jako „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”), art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 - dalej jako „kpa”) w zw. z art. 13h Ustawy poinformował Stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, dokonanych ustaleniach faktycznych i prawnych, przedstawił szczegółowe uzasadnienie zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych składających się na sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem. Ponadto, Prezes Urzędu dokonał stosownych pouczeń oraz wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebranym w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (k. 2002 - 2074 akt DZP.93.58.2020)

Strona nie skorzystała z możliwości ustosunkowania się do przedstawionego zarzutu, czy też zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W następstwie powyższego decyzją z dnia 3 marca 2023 r. nr DZP -8/2023 (dalej również: „Decyzja”) Prezes Urzędu, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w punkcie:

I.1. stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy;

I.2. nałożył na HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ „GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 313 573,57 zł płatną do budżetu państwa;

II.1. obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 267,40 zł na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 kpa w zw. z art. 13q Ustawy;

II.2. zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji na stronach od 5 do 27 (str. 5-27 Decyzji, Tom 11) Prezes Urzędu szczegółowo opisał przebieg czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania. Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji ustalającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne, nieobjęte zakresem przedmiotowym bądź podmiotowym Ustawy czy też wykraczające poza zakres czasowy z uwagi na wymagalność świadczeń pieniężnych. Zatem za świadczenia, które zostały wyłączone spod rozstrzygania lub nie zostały uwzględnione do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, uznano następujące świadczenia:

1. wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony - drugą stroną umowy - nie byli przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców - stosownie do treści art. 2 pkt 1 Ustawy; niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w tym odsetki od nieterminowych płatności oraz świadczenia o charakterze pieniężnym, wynikające z umów, na podstawie których wykonywane są czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe - stosownie do treści art. 3 pkt 2 Ustawy - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-1 stanowiącej załącznik nr 1 do Decyzji;
2. w stosunku do których Prezes Urzędu zastosował art. 81a kpa, tj. uznał, iż pozostawały nie dające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego w zakresie ich spełnienia bądź terminowego spełnienia - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli nr A-2 stanowiącej załącznik nr do Decyzji;
3. wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej lub też Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-3 stanowiącej załącznik nr 3 do Decyzji;
4. spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r. - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-4, stanowiącej załącznik nr 4 do Decyzji;
5. wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 sierpnia 2020 r. lub później - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-5 stanowiącej załącznik nr 5 do Decyzji;
6. spełnione przez Stronę w terminie - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-6 stanowiącej załącznik nr 6 do Decyzji;
7. wskazane przez Stronę w kilku pozycjach - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-7, stanowiącej załącznik nr 7 do Decyzji.

Następnie, Prezes Urzędu w uzasadnieniu Decyzji wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., Strona postępowania nie spełniła lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niepełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP”), według wzoru określonego w art. 13 v ust. 2 Ustawy. Wysokość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie postępowania lub spełnionych po terminie umówionym przez strony transakcji handlowych, które były wyrażone w walutach obcych, Prezes Urzędu ustalił dokonując przeliczenia na złote na podstawie kursu danej waluty określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, co zostało szczegółowo omówione za stronach 118-120 Decyzji. W wyniku powyższego Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały wyszczególnione w Decyzji w tabelach B, C-1, C-2, D, E-1 i E-2, przy czym były to świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione przez Stronę po terminie, w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) wyszczególnione zostały w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji, ich suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 2) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) wyszczególnione zostały w Tabeli C-1, stanowiącej załącznik nr 9 do Decyzji, ich suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 3) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (brak zapłaty), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) wyszczególnione zostały w Tabeli C-2, stanowiącej załącznik nr 10 do Decyzji, ich suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 4) spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych wyszczególnione zostały w Tabeli D stanowiącej załącznik nr 11 do Decyzji, ich suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł (w przeliczeniu na złote), z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł;

- 5) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych, wyszczególnione zostały w Tabeli E-1, stanowiącej załącznik nr 12 do Decyzji, ich suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł (w przeliczeniu na złote), z kolei suma JKP- [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 6) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (brak zapłaty), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych wyszczególnione zostały w Tabeli E-2 stanowiącej załącznik nr 13 do Decyzji, ich suma wyniosła [Informacja prawnie chroniona] zł (w przeliczeniu na złote), z kolei suma JKP - [Informacja prawnie chroniona] zł.

Suma wyżej wymienionych wartości świadczeń pieniężnych (wskazanych w punktach 1-6 powyżej), w tym z Tabel D, E-1 i E-2 po odpowiednim przewalutowaniu, wynosiła [Informacja prawnie chroniona] zł i stanowiła sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., a zatem suma ta przekroczyła próg ustawowy 5 000 000 zł (pięć milionów złotych), o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649 - dalej „ustawa zmieniająca” lub „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych”).

Następnie Prezes Urzędu mając na uwadze art. 13v ust. 6 Ustawy ustalił wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. W tym celu dokonał analizy informacji przekazanych przez Stronę w Tabeli nr 2, załączonej do pisma z dnia 8 czerwca 2021 r. (k. 828 akt DZP.93.58.2020- płyta CD) z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy - w tym z ewidencją sprzedaży JPK_VAT, wyciągami z rachunków bankowych JPK_WB oraz szczegółowo omówił podjęte czynności oraz poczynione ustalenia na stronach 122-136 Decyzji.

W zaskarżonej Decyzji świadczenia pieniężne, których Strona nie otrzymała lub otrzymała po terminie w okresie objętym postępowaniem, zostały wyszczególnione w Tabelach o oznaczeniach: J, K, L, M oraz N (strona 124 Decyzji), tj.:

- 1) Tabela J, stanowiąca załącznik nr 18 do Decyzji - zawiera wykaz świadczeń pieniężnych otrzymanych przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem;

- 2) Tabela K, stanowiąca załącznik nr 19 do Decyzji, - zawiera wykaz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę w całości w okresie objętym postępowaniem;
- 3) Tabela L, stanowiąca załącznik nr 20 do Decyzji, - zawiera wykaz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę w części w okresie objętym postępowaniem, które zostały zaprezentowane przez Stronę w Tabeli nr 2 w jednej pozycji;
- 4) Tabela M, stanowiąca załącznik nr 21 do Decyzji, - zawiera wykaz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę w części w okresie objętym postępowaniem, które zostały zaprezentowane przez Stronę w Tabeli nr 2 w kilku pozycjach;
- 5) Tabela N, stanowiąca załącznik nr 22 do Decyzji, zawiera wykaz świadczeń pieniężnych, które zostały wykazane przez Stronę w Tabeli Nr 2 jako otrzymane po terminie, a wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego

Ustalona w zaskarżonej Decyzji suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem była nie większa niż [Informacja prawnie chroniona] zł i jednocześnie niższa od ustalonej sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym samym okresie. W rezultacie, brak było podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o treść art. 13v ust. 6 Ustawy.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę w pierwszej instancji, wbrew twierdzeniom Strony, do nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w przedmiotowej sprawie nie doszło na skutek działania siły wyższej w postaci stanu pandemii. Brak było więc podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy. Jednocześnie po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodził uzasadniony przypadek stanowiący podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Suma jednostkowych kar za każde niespełnione przez Stronę postępowania oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wyniosła łącznie **1 313 573,57 zł** i w tej wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną (strona 148 Decyzji, Tom 11).

II. Wniosek Hurtowni Motoryzacyjnej GORDON sp. z o.o. w Zamościu o ponowne rozpoznanie sprawy

Strona postępowania w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem z dnia 16 marca 2023 r. o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu z dnia 3 marca 2023 r., nr DZP-8/2023, w którym podniosła naruszenie:

- 1) art. 13b ust. 1 i 2 w zw. z art. 7 ust 2a Ustawy poprzez stwierdzenie opóźnienia w płatnościach kontrahentów Spółki na podstawie faktur, nie zaś odpowiednich postanowień umownych;
- 2) art. 13b ust. 1 i 2 w z w. z art. 7 ust 2a w zw. z art. 4 pkt 5 i 6 Ustawy poprzez stwierdzenie opóźnienia w płatnościach wobec kontrahentów Spółki pomimo braku rozróżnienia kontrahentów na mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorców;
- 3) art. 13 v ust. 2b pkt 2, 3, i 4 Ustawy poprzez ustalenie rażąco wysokiej administracyjnej kary pieniężnej „z zaniechaniem uwzględnienia okoliczności naruszenia wykazanych przez Spółkę, działań podjętych przez Spółkę w celu zaprzestania naruszenia, współpracy Spółki z Prezesem Urzędu w toku postępowania”;
- 4) art. 13v ust. 7 Ustawy poprzez wymierzenie kary pomimo wystąpienia siły wyższej.

W uzasadnieniu wniosku Strona postępowania wskazała na ustalenie przez Prezesa Urzędu maksymalnych terminów zapłaty w oparciu o art. 7 ust. 2a ustawy i tym samym powinność dokonania weryfikacji statusu kontrahentów Spółki. Zdaniem Strony, w przypadku poczynienia ustaleń, że kontrahent jest dużym przedsiębiorcą, Prezes Urzędu winien ustalić terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z takim przedsiębiorcą według wskazań umowy zawartej przez strony. W tym zakresie Strona ustaliła, iż co najmniej w jednym przypadku, dotyczącym transakcji zawieranych ze [Informacja prawnie chroniona], termin płatności określony na fakturze był krótszy niż wynikało to z ustaleń umownych. Spółka wskazała zatem na wątpliwość, czy ustalając liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia Prezes Urzędu brał pod uwagę termin zapłaty określony fakturą czy umową.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 13v ust. 2b Ustawy, nakazujący przy ustalaniu administracyjnej kary pieniężnej wzięcie pod uwagę określonych Ustawą okoliczności, które mogą wpływać na miarkowanie kary, Strona wskazała, że dłuższe niż 60 dni terminy zapłaty nie wynikały z celowego działania Spółki. Funkcjonowanie w warunkach pandemii spowodowało duże braki w ciągłości obsługi administracyjno - finansowej firmy (izolacja,

kwarantanna, praca zmianowa, praca zdalna), co z kolei „przekładało się na mało sprawne ściąganie płatności z rynku” i prowadziło do „opóźnienia w realizowaniu płatności wobec dostawców”. Dodatkowo, jak wskazano w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, po stwierdzeniu opóźnień w realizowaniu płatności Spółka podjęła czynności zmierzające do wyeliminowania „podobnych naruszeń w przyszłości”, w tym poprzez zmiany kadrowe. Zdaniem Spółki, okoliczność współpracy z Prezesem Urzędu w toku postępowania, także powinna mieć wpływ na wysokość administracyjnej kary pieniężnej.

Strona argumentowała dalej, że z daleko idącej ostrożności w sprawie należałoby także rozważyć zastosowanie art. 13v ust. 7 Ustawy, który daje podstawę do odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia kary pieniężnej, w przypadku gdy do nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej. Zdaniem Spółki za siłę wyższą można by uznać pandemię oraz jej konsekwencje związane „z ograniczeniami, izolowaniem bądź kwarantanną pracowników, koniecznością organizowania pracy zmianowej lub zdalnej jak i koniecznością zakończenia działalności przez wielu przedsiębiorców - kontrahentów Spółki.”

Na poparcie przytoczonych okoliczności do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona załączyła:

- umowę roczną 2020 zawartą ze spółką [Informacja prawnie chroniona] (k. 3-5, Tom I akt DWZ.93.6.2023);
- umowę roczną 2019 r. zawartą ze spółką [Informacja prawnie chroniona] (k. 6-15, Tom I akt DWZ.93.6.2020).

BIORĄC POWYŻSZE POD UWAGĘ, PONOWNIE ROZPATRUJĄC SPRAWĘ PREZES URZĘDU USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

III. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2022 poz. 2414 dalej także: „Ustawa nowelizująca” lub „ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”) „do postępowań w sprawie nadmiernego

opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe”.

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie art. 13q Ustawy w sprawach nieuregulowanych w Ustawie do postępowania stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31 kpa.

Zgodnie z art. 127 § 1 kpa od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu pierwszej instancji na organ drugiej instancji - właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy (art. 127 § 2 kpa). W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 kpa. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie. W związku z powyższym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy strona postępowania składa do Prezesa Urzędu. Ponadto, do postępowania wszczętego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy należy odpowiednio stosować przepisy kpa dotyczące odwołań od decyzji. Postępowanie kończy się więc jednym z rozstrzygnięć - sposobów załatwienia sprawy - przewidzianych w art. 138 § 1 kpa

Rozpatrując sprawę w drugiej instancji organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu (tu: wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), lecz także pod kątem przepisów prawa

materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu. Granice postępowania dowodowego wyznaczają zaś zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kpa), dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, a w razie konieczności, do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego. Stanowi to realizację wywodzącej się z zasad konstytucyjnych, a także przewidzianej wprost w art. 15 kpa zasady dwuinstancyjności administracyjnej.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania z wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, Prezes Urzędu po dokonanej analizie akt sprawy zbadał istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeanalizował dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

IV. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy).* W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten

podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą *stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.*

V. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Zgodnie z postanowieniem Prezesa Urzędu z 22 października 2020 r. o wszczęciu postępowania, prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmuje okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (k.5-8 akt DZP 93.58.2020, Tom I).

VI. Hurtownia Motoryzacyjna GORDON sp. z o.o. w Zamościu jako strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS”) z dnia 21 października 2020 r. (k. 1-4 DZP.93.58.2020, Tom I) HURTOWNIA MOTORYZACYJNA GORDON SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem: 0000173710 (REGON: 091582296, NIP: 9670951593). Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności HURTOWNI MOTORYZACYJNEJ GORDON SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ jest, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, sprzedaż hurtowa części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego, co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2) Ustawy. Powyższe dane nie uległy zmianie na dzień wydania niniejszej decyzji. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy.

Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.UE.L Nr 187, str. 1, ze zm.), o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia,

że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu z 2 grudnia 2020 r., uznając je za wiarygodne (k. 26 akt DZP.93.58.2020, płyta CD, Tom I).

VII. Materiał dowodowy zebrany w sprawie

1. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

Ustalenia faktyczne w zakresie przesłanek ustawowych nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zostały poczynione w oparciu o wyjaśnienia i informacje przekazane przez Stronę postępowania w formie tabelarycznej. W Tabeli nr 1 w pliku pn. „9670951593_2020_12_03.xlsx”, stanowiącej załącznik do pisma z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD), zmodyfikowanej następnie przy piśmie z dnia 11 maja 2021 r. (k. 424, Tom II akt DZP.93.58.2020, płyta CD), dalej „Tabela nr 1”, Strona podała informacje o transakcjach handlowych, w których występuje jako strona zobowiązana do zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz swoich kontrahentów, w szczególności poprzez określenie w poszczególnych kolumnach Tabeli nr 1 nazwy kontrahenta, jego nr NIP, nr faktury dokumentującej konkretne świadczenie pieniężne wraz z terminem zapłaty zgodnym w umowę jak również datą i sposobem dokonania zapłaty.

W toku postępowania Strona dostarczyła w postaci elektronicznej także pliki JPK_VAT (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD) i JPK_WB (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD). Ponadto Spółka przekazała zestawienie kont (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD) oraz dokumentację opisującą przyjęte zasady (politykę) rachunkowości (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD).

Dodatkowo Spółka przekazała na elektronicznych nośnikach danych i w formie papierowej:

- tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych rozliczonych w drodze kompensaty - „Tabela nr 3 - kompensaty” oraz tabelaryczne zestawienie informacji o fakturach korygujących - „Tabela nr 4 - korekty” przy piśmie z dnia 12 maja 2021 r. (k. 424 akt DZP.93.58.2020 , Tom II, płyta CD);
- kopie faktur, rachunków, poleceń zapłaty i not kompensacyjnych: przy piśmie z dnia 9 kwietnia 2021 r. w postaci papierowej (k. 61-234, Tom I i k. 235-402, Tom II, akt

DZP.93.58.2020) oraz na elektronicznym nośniku danych przy piśmie z dnia 12 maja 2021 r. (k. 424, Tom II akt DZP.93.58.2020, płyta CD); przy piśmie z dnia 16 sierpnia 2021r. (k. 446-461, Tom II akt DZP.93.58.2020); przy piśmie z dnia 30 sierpnia 2021 r. (k. 473, Tom II akt DZP.93.58.2020, płyta CD); przy piśmie z dnia 19 stycznia 2022 r. w postaci papierowej (k. 491-587, Tom III akt DZP93.68.2020,) oraz na elektronicznym nośniku danych (k. 490, Tom III akt DZP.93.58.2020 płyta CD); przy korespondencji z dnia 26 kwietnia 2022 r. w postaci papierowej (k. 611- 658, Tom III oraz k. 659-818, Tom 4 akt DZP.93.58.2020) oraz na elektronicznym nośniku danych (k. 610, Tom III akt DZP.93.58.2020, płyta CD); przy piśmie z dnia 10 października 2022 r. na elektronicznym nośniku danych (k. 1004 ,Tom 9 akt DZP.93.58.2020); przy piśmie z dnia 25 października 2022 r. w postaci papierowej (k. 1007-1249, Tom 6, k. 1250-1450, Tom 7, k. 1451-1645 Tom 8, k. 1646-1894 Tom 9 akt DZP. 93.58.2020) oraz na elektronicznym nośniku danych (k. 1006, Tom 6 akt DZP.93.58.2020); przy piśmie z dnia 28 listopada 2022 r. (k. 1903, 1905, 1907-1954, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);

- kopię umowy [Informacja prawnie chroniona] w postaci papierowej przy piśmie z dnia 9 kwietnia 2021 r. (k. 403-413, Tom II akt DZP.93.58.2020);

- tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - „Tabela nr 2 - należności” (k. 828, Tom 5 akt DZP.93.58.2020 - płyta CD);

- kopie umów o współpracy (k. 829-971 Tom 5 akt DZP.93.58.2020).

Prezes Urzędu z urzędu pozyskał i załączył w poczet dowodów:

- wydruk z bazy System Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP) dotyczący kontrahentów Strony postępowania, tj.: [Informacja prawnie chroniona] (K. 1957, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);

- wprowadzenie do sprawozdania finansowego za okres od 01.01.2020 do 31-12-2020 spółki [Informacja prawnie chroniona] (k. 1958-1962, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);

- odpis pełny informacji z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wg. stanu na dzień 03.08.2020 r. spółki [Informacja prawnie chroniona] (k. 1963-1965, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);

- wprowadzenie do sprawozdania finansowego za okres od 01.01.2020 do 31.12.2020 wraz z informacją dodatkową za 2020 r. spółki [Informacja prawnie chroniona] (k. 1966-1973, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);
- odpis pełny informacji z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wg. stanu na dzień 03.08.2020 r. spółki [Informacja prawnie chroniona] (k. 1974-1976, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);
- wprowadzenie do sprawozdania finansowego za okres od 01.01.2020 do 31.12.2020 Strony postępowania (k. 1977-1989, Tom 10 akt DZP.93.58.2020);
- dodatkowe informacje i objaśnienia do sprawozdania finansowego Strony postępowania sporządzonego za okres 01-01-31.12.2020 r. (k. 1990-2001, Tom 10 akt DZP.93.58.2020).

2. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes Urzędu pismem z dnia 4 sierpnia 2023 r. wystąpił do [Informacja prawnie chroniona], kontrahenta Strony, o wyjaśnienia w zakresie ustalonych przez strony transakcji handlowych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem oraz przekazanie dokumentów dotyczących przedmiotowych świadczeń. (k. 22-24, Tom I akt DWZ.93.6.2023). W odpowiedzi z dnia 22 sierpnia 2023 r. kontrahent przesłał wyjaśnienia odnośnie do umownych terminów zapłaty i faktycznego ich spełnienia oraz dokumenty: umowa roczna z 2020 r. wraz z fakturami i zleceniami transportu (k. 100-211, Tom I akt DWZ.93.6.2023). Przy piśmie z dnia 15 listopada 2023 r. [Informacja prawnie chroniona] przedłożyła dodatkowe dokumenty: faktury oraz tłumaczenia za język polski zleceń transportu i faktur (k. 453 i k. 456, Tom III akt DWZ.93.6.2023, płyty CD).

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu kontrahenci Strony: [Informacja prawnie chroniona] (k. 51-87, Tom I akt DWZ.93.6.2023); [Informacja prawnie chroniona] (k. 88-99, Tom I akt DWZ.93.6.2023); [Informacja prawnie chroniona] (k. 213-269, Tom II akt DWZ.93.6.2023); [Informacja prawnie chroniona] (k. 294-404, Tom II akt DWZ.93.6.2023) złożyli oświadczenia o posiadanym w okresie 2019-2020 statusie przedsiębiorcy, przekazali dodatkowe informacje dotyczące transakcji handlowych objętych przedmiotowym postępowaniem, w tym dat wystawienia i sposobu doręczenia faktur, wartości świadczeń z nich wynikających, dat ich doręczenia oraz dat dostawy lub wykonania usługi, uzgodnionych między stronami transakcji terminów zapłaty oraz przedłożyli dodatkowe dokumenty.

Pismami z dnia 10 sierpnia 2023 r. (k. 45-48, Tom I akt DWZ.93.6.2023) oraz 31 października 2023 r. (k. 448-450, Tom II akt DWZ.93.6.2023) Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów. Przy pismach z dnia 28 sierpnia 2023 r. (k.270-284, Tom II akt DWZ 93.6.2023), 25 września 2023 r. (k. 405-441, Tom II akt DWZ.93.6.2023) i 13 listopada 2023 r. wraz z załącznikami (k. 463-472, Tom III akt DWZ.93.6.2023) Strona złożyła dodatkowe wyjaśnienia oraz przedłożyła żądane dokumenty.

Pismem z dnia 5 grudnia 2023 r. Prezes Urzędu zawiadomił Stronę o zgromadzeniu w sprawie materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania oraz poinformował o prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. (k. 484-486, Tom III akt DWZ.93.6.2023) Strona nie skorzystała z prawa do wypowiedzenia się w sprawie.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2023 r. Prezes Urzędu ograniczył Stronie postępowania prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie informacji o cenach zakupowych towarów i cenach zbiorczych uwidocznionych na fakturach zakupowych przedłożonych do akt sprawy przez [Informacja prawnie chroniona] (k. 487-490, Tom III akt DWZ.93.6.2023).

VIII. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zgromadzonego materiału dowodowego.

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ponownie zweryfikował cały zgromadzony materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wszelkie rozbieżności pomiędzy danymi i informacjami uzyskanymi od Strony były dokładnie i sukcesywnie - w miarę pojawiających się wątpliwości - wyjaśniane w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji. **Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu uzupełnił materiał dowodowy dotyczący transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z kontrahentami, których status na podstawie przedłożonych przez nich oświadczeń, ustalony został jako należący do kategorii „mikro przedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, tj. [Informacja prawnie chroniona] oraz transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowanie ze spółkami [Informacja prawnie chroniona].**

Ustalenia Prezesa Urzędu w postępowaniu toczącym się z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, za wyjątkiem transakcji opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 2148, 2151, 2155, 2156, 2157, 2160 (zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona]); Lp. 3007, 3009, 3008, 3006, 3010, 3017, 3011, 3012, 3013, 3019, 3028, 3025, 3020, 3024, 3023, 3027, 3026, 3032, 3033, 3031, 3039, 3038, 3037, 3034, 3035, 3043, 3042, 3041, 3057, 3058, 3067, 3074, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073 (zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona]), pod Lp. 24441, 24641, 24423, 24424, 24425, 2446, 24420, 24421, 24422, 24444, 24637 (zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona]), są tożsame z ustaleniami poczynionymi przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji, zatem znajdują swoje odzwierciedlenie w Decyzji z dnia 3 marca 2023 r., w szczególności w zawartych w niej Tabelach C-1, C-2, E-1, E-2. W zakresie transakcji opisanych w Tabeli B i D zawierających transakcje, których Lp. opisano w zdaniu powyżej, ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ II instancji zostaną szczegółowo opisane w dalszej części niniejszej decyzji.

Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły **uzyskane od Strony postępowania i ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych**, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało zbiorczo określone jako „Tabela nr 1” (k. 424, Tom II akt DZP.93.58.2020, płyta CD). Należy podkreślić, że zgodnie z art. 13f Ustawy *w toku postępowania podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, są obowiązane do przekazywania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Natomiast zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione tym, że dotyczą one przepływów finansowych Strony postępowania oraz faktur, co do których Strona postępowania posiadała wyłączną i kompletną wiedzę.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał weryfikacji danych zawartych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z informacjami zawartymi w zebranych materiałach dowodowych. Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje przedstawione przez Stronę w „Tabeli nr 1” dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej - w plikach JPK_VAT (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD) oraz z wyciągami bankowymi - zawartymi

w plikach JPK_WB (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD) i innymi dowodami źródłowymi np. kopiami faktur, rachunków, poleceń zapłaty i not kompensacyjnych (k. 61-234, Tom I; k. 235-402, k. 424, k. 446-461, k. 473 Tom II; k. 491-587, k. 490, k. 611- 658, k. 610, Tom III; k. 1004, k. 1006, k. 1007-1249 Tom 6; k. 1250-1450 Tom 7; k. 1451-1645 Tom 8; k. 1646-1894 Tom 9; k. 1903, 1905, 1907-1954, Tom 10 - akt DZP.93.58.2020).

Prezes Urzędu przeanalizował informacje wynikające m.in. z **ewidencji sprzedaży VAT** prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zatem zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową. Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 82 § 1b i art. 193a ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). **Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie.** Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.** Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Z uwagi więc na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwanie się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami.

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD) oraz oświadczeń Strony złożonych w „Tabeli nr 1”. Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych

Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1”, które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w „Tabeli nr 1” z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Spółki to nr NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w „Tabeli nr 1”, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB¹.

W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wzywał Stronę o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - faktur VAT lub innych dowodów zakupu, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody oraz przedstawione przez Stronę wyjaśnienia w szczególności tabele w zakresie niezgodności ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z danymi zawartymi w **wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB**, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji. Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują również w szczególności dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego oraz tytuł i opis zlecenia płatniczego.

W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w „Tabeli nr 1”, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalając stan faktyczny oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie

¹ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk> [dostęp na dzień wydania decyzji];

umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217 ze zm. - dalej: „ustawa o rachunkowości”). Natomiast Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Przy weryfikacji plików JPK_WB Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB². Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

W zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB (lub gdy spełnienie tychże świadczeń nastąpiło w inny sposób niż przelewem), Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie tych braków lub nieścisłości **oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierdzeń przelewu, oświadczeń o potrąceniu wzajemnych wierzytelności, wydruków wyciągów bankowych.** W oparciu o te dokumenty źródłowe, Prezes Urzędu ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty).

Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK na podstawie art. 13g ust. 1 Ustawy, zgodnie z którym Prezes Urzędu może w toku postępowania żądać od podmiotów, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wskazując rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowi wiarygodny materiał dowodowy.

² <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk> [dostęp na dzień wydania decyzji];

Dokonując ponownej weryfikacji informacji i danych wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1” z ww. dowodami Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one skorygowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. **Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w „Tabeli nr 1” za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.**

Dokonując analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu uwzględnił również przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia. Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

- a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
- b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. umowy, faktury, rachunku).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca (dalej także: „MŚP”), Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może

przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej także: „maksymalny termin zapłaty”).

Zarzut naruszenia art. 13b ust. 1 i 2 w z w. z art. 7 ust 2a w zw. z art. 4 pkt 5 i 6 Ustawy poprzez stwierdzenie opóźnienia w płatnościach wobec kontrahentów Spółki pomimo braku rozróżnienia kontrahentów na mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorców (pkt 2 wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy).

W pierwszej kolejności Prezes Urzędu wskazuje, że aby prawidłowo ocenić status przedsiębiorcy w kategorii MŚP lub dużego przedsiębiorcy, należy mieć na względzie kryteria wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji(UE)nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm.) (dalej także: Załącznik I). Zgodne z art. 4 pkt 5 Ustawy pojęcia mikro, małego i średniego przedsiębiorcy zostały zdefiniowane poprzez odesłanie do definicji mikro, małego i średniego przedsiębiorstwa (w znaczeniu podmiotowym) zawartego w Załączniku I.

Artykuł 4 pkt 6 Ustawy definiuje dużego przedsiębiorcę w sposób negatywny, tj. jako przedsiębiorcę, który nie jest ani mikro, ani małym, ani średnim przedsiębiorcą. Powyższa regulacja koresponduje z treścią definicji dużych przedsiębiorstw (w znaczeniu podmiotowym) z art. 2 pkt 24 rozporządzenia 651/2014, którymi są przedsiębiorstwa niespełniające kryteriów określonych w załączniku I do rozporządzenia 651/2014.

Przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa brane są pod uwagę następujące przesłanki: wielkość zatrudnienia, roczny obrót, roczna suma bilansowa.

W związku z powyższym wyróżnia się następujące kategorie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP):

- 1) mikroprzedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 mln EUR;
- 2) małe przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 mln EUR;
- 3) średnie przedsiębiorstwo to przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 250 pracowników i którego roczny obrót nie przekracza 50 mln EUR lub którego całkowity bilans roczny nie przekracza 43 mln EUR.

Status MŚP ulega zmianie, jeżeli dane progi uległy przekroczeniu (w dół lub w górę) przez 2 kolejne okresy obrotowe (art. 4 ust. 2 załącznika I do rozporządzenia 651/2014).

4) Dużym przedsiębiorcą będzie zatem przedsiębiorca, który zatrudnia co najmniej 250 pracowników, a jego roczna suma bilansowa przekracza 43 000 000 euro lub roczny obrót przekracza 50 000 000 euro.

1. Terminy zapłaty niezgodne z Ustawą

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji dokonał ustaleń w przedmiocie statusu kontrahentów Strony we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych oraz faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu, tj. w szczególności informacji zawartych w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP) oraz Repozytorium Dokumentów Finansowych KRS. Działając jako organ I instancji Prezes Urzędu ustalił wobec których świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi byli przedsiębiorcy należący do kategorii MŚP, Strona zastosowała termin zapłaty przekraczający 60 dni liczonych od dnia otrzymania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem termin zapłaty naruszający art. 7 ust. 2a Ustawy. Świadczenia te zostały przedstawione w Tabeli F, stanowiącej załącznik nr 16 do Decyzji i wynikały z transakcji handlowych zawartych z: [Informacja prawnie chroniona]. (str. 115 Decyzji).

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu wystąpił do: [Informacja prawnie chroniona], w przedmiocie złożenia oświadczeń o posiadanym statusie oraz udzielenia informacji w zakresie warunków umów zawartych ze Stroną postępowania. (k. 25-44, Tom I akt DWZ.93.6.2023) Następnie w związku z przedstawionym we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzutem „braku rozróżnienia kontrahentów na: mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców, średnich przedsiębiorców i dużych przedsiębiorców” Prezes Urzędu dokonał szczegółowej analizy wszystkich transakcji handlowych zawartych w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem była Strona postępowania, zatem duży przedsiębiorca, a wierzycielami byli mikro, mały lub średni przedsiębiorcy.

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]:

[Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury wynikające z transakcji handlowych, opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 18784, 18701, 18652, 18654, 18720,

18664, 18796, 18673, 18787, 18638, 18639, wobec których Prezes Urzędu stwierdził ustalenie umownych terminów zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2 a Ustawy. Transakcje te zostały szczegółowo opisane w Tabeli F, stanowiącej załącznik nr 14 do Decyzji.

Wyciąg z Tabeli F: Zastosowanie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy wobec stosowania umownych terminów zapłaty ustalonych z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy

Lp.	Informacje zawarte w Tabeli nr 1							Informacje zawarte w JPK_VAT		Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)
	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu (faktury)	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Data zakupu w JPK_VAT	Data wpływu w JPK_VAT	
42	18784	[Informacja prawnie chroniona]								
43	18701									
44	18652									
45	18654									
46	18720									
47	18664									
48	18796									
49	18673									
50	18787									
51	18638									
52	18639									

Spółka [Informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 10 sierpnia 2023 r. oświadczyła, że w roku 2019 i 2020 nie posiadała statusu dużego przedsiębiorcy. Dodatkowo przedstawiła zestawienie w formie tabelarycznej, z którego wynika, że umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych ze Stroną postępowania, a objętych niniejszym postępowaniem, są tożsame z terminami zapłaty ustalonymi przez Prezesa Urzędu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego oraz wskazała na zbieżność dat: wystawienia faktur, doręczenia faktur oraz dostawy towaru/wykonania usługi. Jednocześnie oświadczyła, że umowa zawarta ze Stroną postępowania nie przewidywała badania towaru lub usługi. Z przedłożonej przez kontrahenta Strony [Informacja prawnie chroniona] z dnia 2 stycznia 2020 r. wynika, że strony nie określiły w niej terminu zapłaty umówionego wynagrodzenia. Z kolei przedłożone kopie faktur wynikających z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod nr Lp. 18784, 18701, 18652, 18654, 18720, 18664, 18796, 18673, 18787, 18638, 18639 wskazują [Informacja prawnie chroniona] dniowy termin płatności (k. 51-86 oraz k. 87, Tom I akt DWZ.93.6.2023). Analiza odpowiedzi i dokumentacji otrzymanej od [Informacja prawnie chroniona] wykazała,

iż Strona postępowania ustalając terminy zapłaty z tym kontrahentem naruszyła art. 7 ust. 2a Ustawy, zatem Prezes Urzędu w zaskarżonej Decyzji w sposób prawidłowy obliczył liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych i za nieterminowe spełnienie świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 18784, 18652, 18654, 18720, 18664, 18673, 18639, jako spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, wymierzył jednostkowe kary pieniężne opisane w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty częściowej (zapłata części wartości faktury)	Kwota zapłaty zbiorczej (rozliczenie kilku dowodów zakupu jednym przelewem lub innym dokumentem rozliczeniowym)	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
3524	18784	[Informacja prawnie chroniona]											
3530	18652												
3531	18654												
3532	18720												
3543	18664												
3555	18673												
3562	18639												

Z kolei w przypadku świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej opisanej w Tabeli nr 1 pod Lp. 18787, Prezes Urzędu stwierdził zasadność zastosowania art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy poprzez prawidłowe ustalenie maksymalnego terminu zapłaty, uznanie niniejszego świadczenia pieniężnego jako niespełnionego przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem) a następnie poprawne obliczenie liczby dni opóźnienia oraz wymierzenie jednostkowej kary pieniężnej opisanej w Tabeli C-1, stanowiącej załącznik nr 9 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli C-1 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego o wynikające go z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie objętym postępowaniem "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na 31.08.2020 r.)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
195	18787	[Informacja prawnie chroniona]									

Prezes Urzędu wyjaśnia dalej, że faktura nr [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona] r. wystawiona na kwotę [Informacja prawnie chroniona], dla której maksymalny termin zapłaty, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy został ustalony na dzień 18 maja 2020 r., została w Tabeli F wykazana dwukrotnie, a to ze względu na rozliczenie zapłaty w dwóch częściach. Część świadczenia w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł Strona postępowania uiściła w dniu 10 czerwca 2020 r., co stanowi o 23 dniach opóźnienia w spełnieniu tej części świadczenia. Jednostkowa kara pieniężna została zatem w tym zakresie naliczona prawidłowo, co przedstawia wyciąg z Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji. Natomiast pozostała część tego świadczenia, w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł została spełniona w dniu 29 maja 2020 r., zatem przed okresem objętym przedmiotowym postępowaniem, i pomimo opóźnienia w zapłacie, Prezes Urzędu wyłączył ją z zakresu niniejszego postępowania (Tabela A-4, stanowiąca załącznik nr 4 do Decyzji, Lp. 493).

Świadczenie pieniężne objęte fakturą nr [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł, wykazane w Tabeli F, jako spełnione w terminie (26 czerwca 2020 r.) zostało przez Prezesa Urzędu wyłączone z zakresu niniejszego postępowania (Tabela A-6 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie, stanowiąca załącznik nr 6 do Decyzji, Lp. 7218)

Wobec świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty na dzień 31 sierpnia 2020 r., licząc od dnia doręczenia faktury, zatem świadczenie to jako wymagalne po okresie objętym postępowaniem zostało wyłączone z zakresu niniejszego postępowania (Tabela A-5 Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, stanowiąca załącznik nr 5 do Decyzji, Lp. 18796).

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo został ustalony status spółki [Informacja prawnie chroniona], a w odniesieniu do

transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z tym kontrahentem wobec których ustalono maksymalny termin zapłaty i które spełnione zostały po tak ustalonym terminie, w sposób prawidłowy obliczona została liczba dni opóźnienia oraz wymierzona JKP, zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy.

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

Spółka [Informacja prawnie chroniona] zawarła ze Stroną postępowania jedną transakcję handlową, co do której Prezes Urzędu ustalił, iż umowny termin zapłaty został określony z naruszeniem art. 7 ust. 2 a Ustawy. W wyniku zawarcia tej transakcji kontrahent Strony wystawił fakturę nr [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł z terminem zapłaty ustalonym przez strony na dzień [Informacja prawnie chroniona] (transakcja opisana w Tabeli F pod Lp. 5). Prezes Urzędu ustalił, że maksymalny termin zapłaty świadczenia pieniężnego licząc od dnia doręczenia faktury Stronie to dzień 4 maja 2020 r. Strona uiściła należność wynikającą z ww. faktury w dniu 14 kwietnia 2020 r. Wobec spełnienia świadczenia pieniężnego wynikającego z omawianej faktury przed okresem objętym niniejszym postępowaniem zostało ono wyłączone z jego zakresu (Tabela A 4 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, stanowiąca załącznik nr 4 do Decyzji, Lp. 206).

Ustalenia poczynione przez Prezesa Urzędu w związku z ponownym rozpatrywaniem sprawy w odniesieniu do ww. transakcji są tożsame z ustaleniami stanowiącymi podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia. Spośród transakcji handlowych zawartych przez spółkę [Informacja prawnie chroniona] ze Stroną postępowania, tylko wobec jednej z nich Prezes Urzędu stwierdził określenie terminu zapłaty w sposób niezgodny z art. 7 ust. 2a Ustawy, ale świadczenie pieniężne zostało uiszczone w całości przed upływem maksymalnego terminu zapłaty oraz przed okresem objętym postępowaniem. Wobec powyższego zarzut opisany w pkt. 5 wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, w zakresie w jakim odnosi się do tego kontrahenta, należy uznać za niezasadny.

Transakcje zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

[Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury wynikające z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 13, 16, 17, 18, 20, 19, 21, 24, 23, 26, 27, 28, 30, 29, 32, 33, 34, 36, 35, 37, 38, 40, 44, 41, 45, 46, 47, 48, w odniesieniu do których Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy. Transakcje te zostały szczegółowo opisane w Tabeli F, stanowiącej załącznik nr 14 do Decyzji.

Wyciąg z Tabeli F: Zastosowanie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy wobec stosowania umownych terminów zapłaty ustalonych z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy

Lp.	Informacje zawarte w Tabeli nr 1							Informacje zawarte w JPK_VAT		Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)
	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu (faktury)	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Data zakupu w JPK_VAT	Data wpływu w JPK_VAT	
6	13	[Informacja prawnie chroniona]								
7	16									
8	17									
9	18									
10	20									
11	19									
12	21									
13	24									
14	23									
15	26									
16	27									
17	28									
18	30									
19	29									
20	32									
21	33									
22	34									
23	36									
24	35									
25	37									
26	38									
27	40									
28	44									
29	41									
30	45									
31	46									
32	47									
33	48									

W toku ponownego rozpoznawania sprawy, na wezwanie Prezesa Urzędu, kontrahent Strony przy piśmie z dnia 14 sierpnia 2023 r. złożył oświadczenie, że w badanym okresie posiadał status średniego przedsiębiorcy. [Informacja prawnie chroniona] wyjaśniła dalej, że nie ma zawartej ze Stroną pisemnej umowy dotyczącej sprzedaży towaru. Wieloletnia współpraca opiera się na ustnych uzgodnieniach warunków cenowych oraz e-maliowych zamówieniach potwierdzanych fakturami w formie elektronicznej, wystawianych i doręczanych w dniu

dostawy zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania. Podmiot ten potwierdził daty wystawienia faktury będące jednocześnie datą jej doręczenia i dostawy towaru, jak również umówione przez strony transakcji handlowej terminy zapłaty wskazane pierwotnie przez Stronę. Przekazane przez kontrahenta, wyżej opisane faktury wskazują na [Informacja prawnie chroniona] dniowy termin zapłaty. Kontrahent wskazał na pokrywające się ze sobą daty wystawienia faktury, jej doręczenia oraz datę dostawy/wykonania usługi. Jednocześnie oświadczył, że nie dotyczy jej sytuacja, w której strony transakcji handlowej przewidziałyby w umowie badanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową. (k.294-403, Tom II akt DWZ.93.6.2023).

Ponowna analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz oświadczeń i dokumentów uzyskanych od kontrahenta Strony pozwala przyjąć, iż Prezes Urzędu w zaskarżonej Decyzji prawidłowo uznał za zasadne zastosowanie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy, poprawnie ustalił maksymalne terminy zapłaty oraz obliczył liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych i dla transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp.13, 16, 17, 18, 20, 19, 21, 24, 23, 26, 27, 28, 30, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 44, jako spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, prawidłowo wymierzył jednostkowe kary pieniężne opisane w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
1321	13	[Informacja prawnie chroniona]									
1322	14										
1323	16										
1324	17										
1325	18										
1326	15										
1327	20										
1328	19										
1329	21										
1330	22										

1331	24										
1332	23										
1333	25										
1334	26										
1335	27										
1336	28										
1337	30										
1338	29										
1339	32										
1340	33										
1341	34										
1342	36										
1343	35										
1344	37										
1345	38										
1346	40										
1347	44										

Podobnie dla transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 45 i 46, zakwalifikowanych jako świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu prawidłowo zastosował art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy, poprawnie ustalił maksymalne terminy zapłaty oraz obliczył liczbę dni opóźnienia a następnie ustalił jednostkowe kary pieniężne opisane w Tabeli C-1, stanowiącej załącznik nr 9 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli C-1 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie objętym postępowaniem "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na 31.08.2020 r.)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
101	45	[Informacja prawnie chroniona]									
102	46										

Prezes Urzędu wyjaśnia, że faktura nr [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona]. na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł została dwukrotnie ujęta w Tabeli F ze względu na rozliczenie jej w dwóch częściach. Część świadczenia pieniężnego wynikającego z tej faktury w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł Strona postępowania uiszczała w dniu 1 września 2020 r. w związku z czym liczba dni opóźnienia została ustalona na 3 dni. Jednostkowa kara pieniężna została zatem w tym zakresie naliczona prawidłowo, co

przedstawia wyciąg z Tabeli C-1 stanowiącej załącznik nr 9 do Decyzji przedstawiony powyżej. Natomiast pozostała część transakcji handlowej, w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł została spełniona w dniu 28 sierpnia 2020 r. w związku z czym została zakwalifikowana jako świadczenie pieniężne spełnione przez Stronę w terminie (Tabela A-6, stanowiąca załącznik nr 6 do Decyzji, Lp. 3417), zatem Prezes Urzędu nie uwzględniał go do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo ustalił status spółki [Informacja prawnie chroniona], a w odniesieniu do transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z tym kontrahentem wobec których ustalił maksymalny termin zapłaty i które zostały niespełnione oraz spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, w sposób prawidłowy obliczył liczbę dni opóźnienia w realizacji świadczenia i wymierzył JKP, zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy.

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

[Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury wynikające z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 6935, 6936, 6931, 6932, 6937, 6954, 6956, 6957, w odniesieniu do których Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy. Transakcje te zostały szczegółowo opisane w Tabeli F, stanowiącej załącznik nr 14 do Decyzji.

Wyciąg z Tabeli F: Zastosowanie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy wobec stosowania umownych terminów zapłaty ustalonych z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy

Lp.	Informacje zawarte w Tabeli nr 1							Informacje zawarte w JPK_VAT		Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)
	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu (faktury)	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Data zakupu w JPK_VAT	Data wpływu w JPK_VAT	
34	6935	[Informacja prawnie chroniona]								
35	6936									
36	6931									
37	6932									
38	6937									
39	6954									
40	6956									
41	6957									

[Informacja prawnie chroniona], w toku ponownego rozpoznawania sprawy, na wezwanie Prezesa Urzędu, przy piśmie z dnia 24 sierpnia 2023 r., oświadczyła, że posiadała w badanym okresie status średniego przedsiębiorcy. Ponadto, z przedłożonych przez kontrahenta kopii faktur, wynika, że strony transakcji handlowych ustaliły umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na [Informacja prawnie chroniona] i [Informacja prawnie chroniona] dni. Kontrahent wskazał dalej, że faktury w dniu wystawienia są automatycznie wysyłane drogą mailową do klienta, a ze Stroną postępowania nie łączyła go umowa pisemna. [Informacja prawnie chroniona] wskazała jednocześnie daty dostawy towaru/wykonania usługi, których dotyczyły w/w świadczenia pieniężne podając, że strony transakcji nie zastrzegły badania towaru/usługi oraz załączyła listy przewozowe. (k. 238-268, Tom II, akt DWZ.93.6.2023)

Z przedstawionych przez kontrahenta dokumentów wynika, że daty doręczenia faktur wynikających z transakcji handlowych objętych wezwaniem Prezesa Urzędu, są o kilka dni wcześniejsze niż daty wpływu faktury (doręczenia faktury) wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1. W przypadku dwóch transakcji ([Informacja prawnie chroniona]), w których, według oświadczenia kontrahenta, faktury doręczono przed datą dostawy towaru/wykonania usługi, wskazana data dostawy towaru/wykonania usługi jest także o kilka dni wcześniejsza niż wskazała to Strona postępowania w Tabeli nr 1, co przedstawia poniższe zestawienie:

Lp.	Numer dowodu sprzedaży	Data wystawienia faktury tożsama z datą doręczenia	Data dostawy towaru / wykonania usługi	Data wpływu faktury w JPK_VAT Przyjęta w Tab. F
1	[Informacja prawnie chroniona]			
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				

Prezes Urzędu wskazuje, że powyższe ma znaczenie w kontekście ustalenia początku biegu terminu zapłaty, który ostatecznie determinuje liczbę dni opóźnienia w spełnianiu świadczenia i wpływa na wartość JKP. W toku postępowania pierwszoinstancyjnego początek biegu 60 dniowego (maksymalnego) terminu zapłaty Prezes Urzędu ustalił licząc go od daty wpływu faktury (doręczenia faktury), wskazanej przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Jednocześnie z danych przekazanych przez kontrahenta wynika, że data doręczenia faktury Stronie postępowania była o kilka dni wcześniejsza niż wskazała to Strona postępowania w Tabeli nr 1, co w konsekwencji prowadziłoby do zwiększenia liczby dni opóźnienia

w zapłacie oraz wyższej wartości JKP co do poszczególnych świadczeń. Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu, że ze względu na zakaz określony przepisem art. 139 kpa brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Wobec powyższego, po ponownym rozpoznaniu sprawy, Prezes Urzędu wskazuje, że ustalona w zaskarżonej decyzji liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych oraz wymierzone za nieterminowe spełnienie świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 6935, 6936, 6931, 6932, 6937, 6954, jednostkowe kary pieniężne opisane w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji zostały ustalone prawidłowo:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WS" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
1357	6935	[Informacja prawnie chroniona]									
1358	6936										
1359	6931										
1360	6932										
1361	6937										
1370	6954										

Podobnie - ustalona przez Prezesa Urzędu liczba dni opóźnienia oraz wymierzone za nieterminowe spełnienie świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 6956 i 6957, jako niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, jednostkowe kary pieniężne opisane w Tabeli C-1, stanowiącej załącznik nr 9 do Decyzji, zostały ustalone w postępowaniu pierwszoinstancyjnym prawidłowo:

Wyciąg z Tabeli C-1 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie objętym postępowaniem "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na 31.08.2020 r.)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
103	6956	[Informacja prawnie chroniona]									
104	6957										

Prezes Urzędu wskazuje, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo ustalił status spółki [Informacja prawnie chroniona], a w odniesieniu do transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z tym kontrahentem wobec których ustalił maksymalny termin zapłaty i które zostały spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, w sposób prawidłowy obliczył liczbę dni opóźnienia w realizacji świadczenia i wymierzył JKP, zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy. W związku z powyższym zarzut wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy w zakresie nieustalenia statusu przedsiębiorcy (kontrahenta Strony) jest niezasadny.

Transakcje handlowe z przedsiębiorcą [Informacja prawnie chroniona]

Przedsiębiorca [Informacja prawnie chroniona], wystawił na rzecz Strony postępowania faktury nr: [Informacja prawnie chroniona], w odniesieniu do których Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy. Transakcje te zostały szczegółowo opisane w Tabeli F, stanowiącej załącznik nr 14 do Decyzji.

Wyciąg z Tabeli F: Zastosowanie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy wobec stosowania umownych terminów zapłaty ustalonych z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy

Informacje zawarte w Tabeli nr 1							Informacje zawarte w JPK_VAT		Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust. 2a Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)
Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu (faktury)	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy	Data zakupu w JPK_VAT	Data wpływu w JPK_VAT	
3709	[Informacja prawnie chroniona]								
3702									
3703									
3707									

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, w toku ponownego rozpoznawania sprawy, [Informacja prawnie chroniona] przy piśmie z dnia 11 sierpnia 2023 r. oświadczył, że w okresie objętym postępowaniem nie posiadał statusu dużego przedsiębiorcy oraz przedłożył umowę [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona] r. Jest to umowa [Informacja prawnie chroniona]. Według oświadczenia kontrahenta przyjęte umowne terminy zapłaty były konsekwencją woli stron utrzymywania współpracy. [Informacja prawnie chroniona] wskazał dalej, że doręczanie faktur następowało pocztą elektroniczną w dacie ich wystawienia, z kolei badanie towaru odbywało się za każdym razem, a zgłaszanie ewentualnych zastrzeżeń odbywało się niezwłocznie. Jednocześnie z przedstawionej umowy nie wynika, aby badanie towaru było w niej przewidziane oraz aby w przypadku transakcji handlowych objętych wezwaniem miało miejsce zgłoszenie jakichkolwiek zastrzeżeń. Kontrahent przedłożył żądane, wyżej opisane faktury VAT, które wskazują na [Informacja prawnie chroniona] - dniowy termin zapłaty. (k. 88-99, Tom I akt DWZ.93.6.2020)

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego początek biegu 60 dniowego (maksymalnego) terminu zapłaty Prezes Urzędu ustalił na dzień wpływu faktury (doręczenia faktury) wskazanej przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Jednocześnie z danych przekazanych przez kontrahenta wynika, że data doręczenia faktury Stronie postępowania była o kilka dni wcześniejsza niż wskazała to Strona postępowania w Tabeli nr 1, co w konsekwencji prowadziłoby do zwiększenia liczby dni opóźnienia w zapłacie oraz wyższej wartości JKP co do poszczególnych świadczeń. Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu, że ze względu na zakaz określony przepisem art. 139 kpa brak jest możliwości zmiany decyzji na niekorzyść wnoszącej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Wobec powyższego Prezes Urzędu wskazuje, że ustalona w Decyzji liczba dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych nie podlega zmianie i prawidłowo wymierzono za nieterminowe spełnienie świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych opisanych w Tabeli nr 1 pod Lp. 3702, 3703, 3707, jednostkowe kary pieniężne opisane w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
1110	3706	[Informacja prawnie chroniona]									
1111	3702										
1112	3703										
1113	3707										

Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu, że wobec świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury [Informacja prawnie chroniona] z dnia [Informacja prawnie chroniona] r. Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty na dzień 1 września 2020 r., licząc od dnia doręczenia faktury wskazanej przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, zatem świadczenie to jako wymagalne po okresie objętym postępowaniem zostało wyłączone z zakresu niniejszego postępowania (Tabela A5- Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, stanowiąca załącznik nr 5 do Decyzji, Lp. 253).

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego prawidłowo ustalił status przedsiębiorcy a zgłoszony w tym zakresie zarzut wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy jest niezasadny.

Konkludując, Prezes Urzędu stwierdza, że ustalenia poczynione w toku ponownego rozpoznawania sprawy są tożsame z ustaleniami postępowania pierwszoinstancyjnego odnośnie do statusów kontrahentów Strony postępowania. Prawidłowo zatem Prezes Urzędu wobec transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z kontrahentami, którzy należeli do kategorii MŚP i wobec których strony transakcji ustaliły termin zapłaty sprzecznie z art. 7 ust. 2 a Ustawy, skrócił terminy umowne zapłaty zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 7 ust.2a Ustawy.

Wobec powyższego i w oparciu o dodatkowy materiał dowodowy zebrany w sprawie Prezes Urzędu stwierdził, że zarzut Strony postępowanie odnośnie naruszenia art. 13b ust. 1 i 2 w zw. z art. 7 ust 2a w zw. z art. 4 pkt 5 i 6 Ustawy okazał się niezasadny, a tym samym zaskarżona Decyzja z tych przyczyn nie podlegała zmianie.

2. Weryfikacja zakwestionowanych terminów zapłaty i dostosowanie ich do postanowień umownych

Prezes Urzędu zaznacza, że podtrzymuje poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego ustalenia odnośnie do umownych terminów zapłaty w zakresie w jakim nie zostały one zmienione w sposób opisany poniżej. Prezes Urzędu w uzasadnieniu Decyzji wskazał, że obowiązek zapłaty świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z dostawcami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w oświadczeniu ujętym w formie Tabeli nr 1.

Zarzut naruszenia art. 13b ust. 1 i 2 w zw. z art. 7 ust 2a Ustawy poprzez stwierdzenie opóźnienia w płatnościach kontrahentów Spółki na podstawie faktur, nie zaś odpowiednich postanowień umownych (pkt 1 wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy)

We wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona postępowania zgłosiła wątpliwości co do prawidłowości ustaleń Organu odnośnie umownych terminów zapłaty. Strona postępowania przedstawiła dodatkowy materiał dowodowy w postaci umów z [Informacja prawnie chroniona] zarzucając, że zaskarżona decyzja błędnie ustala umowne terminy zapłaty w oparciu o terminy wynikające z faktur, nie zaś z umów zawartych między przedsiębiorcami.

Celem wszechstronnego wyjaśnienia sprawy Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do złożenia oświadczenia, czy dotychczasowe informacje dotyczące terminów zapłaty, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 są zgodne z terminami zapłaty ustalonymi z dostawcami w umowach, a w przypadku niezgodności - do ich wskazania i przedstawienia dokumentów z umów i faktur na potwierdzenie wskazywanych okoliczności.

Przy piśmie z dnia 25 września 2023 r. Strona postępowania wyjaśniła, że dokonała analizy terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji ujętych w Tabeli nr 1 pod kątem ich zgodności z terminami zapłaty określonymi w umowach zawartych z dostawcami i wskazała na różnice w tym zakresie dotyczące dwóch kontrahentów [Informacja prawnie chroniona] załączając dokumenty na potwierdzenie umówionych terminów zapłaty (k. 405 - 441, Tom II akt DWZ.93.6.2023)

Następnie, w toku postępowania o ponowne rozpoznanie sprawy, Strona przy piśmie z dnia 13 listopada 2023 r. złożyła wyjaśnienia odnośnie do transakcji zawieranych z [Informacja prawnie chroniona] oraz [Informacja prawnie chroniona] oraz uzupełniła materiał dowodowy (k. 463-473, Tom III akt DWZ.93.6.2023). Wobec zaistniałych wątpliwości wyjaśnienia i dowody, na wezwanie Prezesa Urzędu, przedstawił również kontrahent -

[Informacja prawnie chroniona] (k. 100-211, Tom I oraz k. 451-456, Tom III akt DWZ.93.6.2023).

Zaznaczenia wymaga, że w wyniku oceny dodatkowego materiału dowodowy, odmiennie określających terminy zapłaty niż to pierwotnie wskazywała Strona w tzw. Tabeli nr 1, Prezes Urzędu poczynił nowe ustalenia w sprawie odnośnie niżej wskazanych podmiotów:

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

Spółka [Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 2148, 2151, 2155, 2156, 2157, 2160.

Przy piśmie z dnia 25 września 2023 r. Strona postępowania przedstawiła do akt sprawy umowę z dnia [Informacja prawnie chroniona] r. zawartą z [Informacja prawnie chroniona] oraz kopie faktur wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem. (k. 405-441, Tom II akt DWZ.93.6.2023). Zgodnie z § 5 ust 1 ww. umowy „[Informacja prawnie chroniona].”

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz [Informacja prawnie chroniona] zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania przedstawionym w Tabeli nr 1. Ustalenia te stały się następnie podstawą do obliczenia ilości dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych a w konsekwencji - wymierzenia JKP, co przedstawia wyciąg z Tabeli B, stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
912	2148	[Informacja prawnie chroniona]									
913	2151										
914	2155										
915	2156										
916	2157										
917	2160										

Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę uwzględnił nowe dowody w postaci umowy ze spółką [Informacja prawnie chroniona], wskazującej na terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wynoszące [Informacja prawnie chroniona] dni. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Prezes Urzędu przy ponownym rozpoznaniu sprawy uznał niniejsze świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych zawartych z ww. kontrahentem za spełnione w terminie.

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że określił wartość świadczeń pieniężnych należnych [Informacja prawnie chroniona] od Strony postępowania w zaskarżonej decyzji na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł, a w konsekwencji poczynienia ustaleń na podstawie oświadczenia Strony prezentowanego w Tabeli nr 1 niezasadnie przyjął, że zostały one spełnione po terminie i w konsekwencji niezasadnie wyliczył oraz obciążył Stronę JKP w kwocie w sumie [Informacja prawnie chroniona] zł.

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

[Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury szczegółowo opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 3007, 3009, 3008, 3006, 3010, 3017, 3011, 3012, 3013, 3019, 3028, 3025, 3020, 3024, 3023, 3027, 3026, 3032, 3033, 3031, 3039, 3038, 3037, 3034, 3035, 3043, 3042, 3041, 3057, 3058, 3067, 3074, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073.

Przy piśmie z dnia 25 września 2023 r. Strona postępowania przedstawiła do akt sprawy umowę zawartą ze spółką [Informacja prawnie chroniona] w dniu [Informacja prawnie chroniona] r. oraz kopie faktur wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem (k. 405-441, Tom II akt DWZ.93.6.2023). Zgodnie z treścią umowy (pkt 7 umowy) [Informacja prawnie chroniona] „będzie wystawiał nabywcy faktury za sprzedane produkty po każdej dostawie produktów poprzez sporządzenie odpowiedniego dokumentu w formie elektronicznej. Nabywca zobowiązany jest dokonywać płatności [Informacja prawnie chroniona] w sposób i na rachunek bankowy wskazany w fakturze wystawionej [Informacja prawnie chroniona], zapłata za Produkty będzie dokonywana w terminie [Informacja prawnie chroniona] (bez jakichkolwiek odliczeń lub potrąceń) w walucie PLN.”

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz [Informacja prawnie chroniona] zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania przedstawionym w Tabeli nr 1. Ustalenia te stały się następnie

podstawą do obliczenia ilości dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych a w konsekwencji - wymierzenia JKP, co przedstawia wyciąg z Tabeli B, stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
303	3007	[Informacja prawnie chroniona]									
304	3009										
305	3008										
306	3006										
307	3010										
308	3017										
309	3011										
310	3012										
311	3013										
312	3019										
313	3028										
314	3025										
315	3020										
316	3024										
317	3023										
318	3027										
319	3026										
320	3032										
321	3033										
322	3031										
323	3039										
324	3038										
325	3037										
326	3034										
327	3035										
328	3043										
329	3042										
330	3041										
331	3057										
332	3058										
333	3067										
334	3074										

335	3068										
336	3069										
337	3070										
338	3071										
339	3072										
340	3073										

Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę uwzględnił nowe dowody w postaci umowy ze spółką [Informacja prawnie chroniona], wskazującej na terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wynoszące [Informacja prawnie chroniona] dni. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Prezes Urzędu przy ponownym rozpoznaniu sprawy uznał niniejsze świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych zawartych z ww. kontrahentem za spełnione w terminie.

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że określił wartość świadczeń pieniężnych należnych [Informacja prawnie chroniona] od Strony postępowania w zaskarżonej decyzji na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł, a w konsekwencji poczynienia ustaleń w sprawie na podstawie oświadczenia Strony prezentowanego w Tabeli nr 1 niezasadnie przyjął, że zostały one spełnione po terminie i w konsekwencji niezasadnie wyliczył oraz obciążył Stronę JKP w kwocie w sumie [Informacja prawnie chroniona] zł.

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

We wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona postępowania wskazała, że ustaliła co najmniej jeden przypadek ([Informacja prawnie chroniona]) odnośnie do którego termin zapłaty określony na fakturze był krótszy niż termin zapłaty wynikający z umowy zawartej z tym kontrahentem. Na dowód powyższego załączyła do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy dwie umowy roczne zawarte z [Informacja prawnie chroniona]. (k. 1-16, Tom I akt DWZ.93.6.2023).

Prezes Urzędu dwukrotnie, pismami z dnia 4 sierpnia 2023 r. oraz 31 października 2023 r. wzywał Stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy wskazanymi na załączonych umowach nazwami podmiotów, sprecyzowania i wyjaśnienia dlaczego Strona powołuje się na umowę z innym podmiotem tj. z [Informacja prawnie chroniona] odnośnie umownych terminów zapłaty łączących ją z [Informacja prawnie chroniona] poprzez sprecyzowanie i wskazanie numeru identyfikacyjnego [Informacja prawnie chroniona], wyjaśnienie czy doszło do przejścia praw i obowiązków z umowy rocznej 2019 r. na inny podmiot i ich wykazanie. (k. 45-48, Tom I i 448-450, Tom III akt DWZ.93.6.2023).

Przy piśmie z dnia 13 listopada 2023 r. Strona postępowania wskazała, że „umowa roczna 2019 zawarta z podmiotem [Informacja prawnie chroniona]” nie dotyczyła transakcji z [Informacja prawnie chroniona]” i „nie miało miejsca przeniesienie praw i obowiązków z ww. umowy z [Informacja prawnie chroniona] na [Informacja prawnie chroniona]” (k. 463-473, Tom III akt DWZ.93.6.2023). Pomimo wezwań Strona postępowania nie wskazała numeru identyfikacyjnego [Informacja prawnie chroniona] i nie poczyniła wyjaśnień na temat transakcji handlowych z tym podmiotem w toku ponownego rozpoznania sprawy.

W toku postępowania w pierwszej instancji, Strona postępowania w oświadczeniu zawartym w Tabeli nr 1 wskazywała świadczenia pieniężne należne na rzecz [Informacja prawnie chroniona] numer identyfikacji [Informacja prawnie chroniona], przy czym świadczenia te nie stanowiły podstawy do wymierzenia JKP. Odnosnie do tego kontrahenta Strona postępowania w Tabeli nr 1 wskazała na minusowe kwoty należności ogółem w walucie dowodu zakupu (brutto), nie wskazała kwoty zapłaty zbiorczej (rozliczenie kilku dowodów zakupu jednym przelewem lub innym dokumentem rozliczeniowym- pola pozostały puste), zaś kwota zapłaty w walucie, w której płatność została dokonana pozostały puste lub wskazano cyfrę „0”, a kwota zapłaty dwóch pozycji z Tabeli nr 1 lp. 11508 i 11509, przy wskazanym sposobie płatności - przelew bankowy (nr faktury [Informacja prawnie chroniona])- również zostały wskazane jako kwoty minusowe. Strona w Tabeli nr 1 wskazała jako termin wystawienia, wpływu i zapłaty tej faktury daty z lat 2015 i 2016. Kwota należności ogółem w walucie dowodu zakupu (brutto) wskazana jako wartość minusowa nie została ujęta jako zobowiązanie do zapłaty na rzecz kontrahenta. Już w piśmie z dnia 4 lutego 2021 r. Strona wyjaśniła, że znaki minus świadczą o zmniejszeniu wartości pierwotnej faktury zakupu, „najczęściej są to kompensaty rozliczające fakturę z korektą tej faktury lub z fakturą sprzedaży”. (pismo k. 34-35, Tom I akt DZP.93.58.2020).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Prezes Urzędu wskazuje, że przedstawiona umowa roczna 2019 zawarta z [Informacja prawnie chroniona], wobec braku wyjaśnień Strony postępowania w zakresie okoliczności, które mają być tym dokumentem udowodnione, nie stanowiła podstawy poczynionych ustaleń faktycznych w sprawie. Transakcje handlowe opisane przez Stronę w Tabeli nr 1 jako zawarte z [Informacja prawnie chroniona] oraz wynikające z nich świadczenia pieniężne nie stanowiły podstawy do stwierdzenia opóźnień w zapłacie, a tym samym nałożenia jednostkowych kar pieniężnych w zaskarżonej decyzji. Wobec powyższego Prezes Urzędu stwierdza, że przedłożona przy wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy umowa [Informacja prawnie chroniona] na 2019 r. (k. 6-15, Tom I akt DWZ.93.6.2023) i jej

tłumaczenie (k.277-284, Tom II akt DWZ.93.6.2023) nie stanowiły okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i tym samym nie prowadziły do zmiany zaskarżonej Decyzji.

Transakcje handlowe zawarte z [Informacja prawnie chroniona]

[Informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania faktury szczegółowo opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 24633, 24441, 24641, 24423, 24424, 24425, 24426, 24420, 24421, 24422, 24444, 24637.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz [Informacja prawnie chroniona] zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania przedstawionym w Tabeli nr 1. Ustalenia te stały się następnie podstawą do obliczenia liczby dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych a w konsekwencji - wymierzenia JKP, co przedstawia wyciąg z Tabeli B, stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji oraz wyciąg z Tabeli D, stanowiącej załącznik nr 11 do Decyzji:

Wyciąg z Tabeli B Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Kwota zapłaty w walucie w której płatność została dokonana	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
3695	24633	[Informacja prawnie chroniona]									
3696	24441										
3697	24641										

Wyciąg z Tabeli D Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych:

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy [Informacja prawnie chroniona]	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury	Waluta	Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
130	24423											
131	24424											
132	24425											
133	24426											
134	24420											
135	24421											
136	24422											
137	24444											
138	24637											

Prezes Urzędu dokonując w zaskarżonej Decyzji ustaleń w zakresie umownych terminów zapłaty poczynił je w oparciu o informacje przedstawione w Tabeli nr 1 przez Stronę, jako podmiotu posiadającego najpełniejszą wiedzę na temat umów łączących ją z kontrahentami i terminów zapłaty wynikających z umowy.

Wobec załączenia do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy dodatkowego dowodu w postaci Umowy Rocznej 2020 r. zawartej w dniu [Informacja prawnie chroniona] r. z [Informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe mające na celu wyjaśnienie wątpliwości zgłoszonych przez Stronę. Przedstawiona Umowa Roczna 2020 r. wskazywała na [Informacja prawnie chroniona] dniowy termin zapłaty, podczas gdy w Tabeli nr 1 Strona wskazała [Informacja prawnie chroniona] dniowy termin zapłaty poszczególnych świadczeń pieniężnych na rzecz tego kontrahenta.

Prezes Urzędu pismami z dnia 4 sierpnia 2023 r. oraz 31 października 2023 r. wezwał [Informacja prawnie chroniona] do przedstawienia informacji i złożenia dokumentów na okoliczność umownych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych w związku ze stwierdzonymi opóźnieniami w płatnościach należnych od Strony postępowania (k. 22-24, Tom I i k. 445-447, Tom III akt DWZ.93.6.2023). W odpowiedzi z dnia 22 sierpnia 2023 r. kontrahent przedstawił dowody w formie dokumentów z umowy i faktur oraz zleceń transportu (k. 100-210, Tom I akt DWZ.93.6.2023). Zgodnie z treścią ust 2.2 przedmiotowej umowy, zatytułowanym „warunki płatności” strony umowy ustaliły termin zapłaty świadczeń pieniężnych na: „ [Informacja prawnie chroniona] lub [Informacja prawnie chroniona] daty wystawienia faktury”. „W przypadku niewykonania zobowiązania obowiązuje stopa procentowa odsetek za zwłokę zgodnie z polską ustawą o zapobieganiu nadmiernym

opóźnieniom w transakcjach handlowych”. Przy piśmie z dnia 15 listopada 2023 r. kontrahent złożył oświadczenie odnośnie terminów zapłaty świadczeń pieniężnych objętych wezwaniem Organu oraz przedłożył przetłumaczone na język polski zlecenia transportu i faktury zakupowe (k. 452-456, Tom III akt DWZ.93.6.2023).

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu wskazuje, że zarówno Strona, jak i kontrahent złożyli sprzeczne oświadczenia, co do umownych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z ww. transakcji handlowych. W Tabeli nr 1 Strona postępowania wskazała, że przedmiotowe świadczenia miały być płatne w terminie [Informacja prawnie chroniona] dni, następnie ostatecznie oświadczyła, że wskazany w umowie [Informacja prawnie chroniona] dniowy termin zapłaty został przedłużony przez strony umowy na [Informacja prawnie chroniona] dni. Jednakże kontrahent - [Informacja prawnie chroniona] potwierdził przedłużenie terminu zapłaty do [Informacja prawnie chroniona] dni jedynie co do części świadczeń, co do pozostałych wskazując na wynikający z umowy [Informacja prawnie chroniona] -dniowy termin zapłaty, zgodnie z poniższą prezentacją:

nr faktury	data faktury	termin płatności	termin płatności w dniach	wartość świadczenia	waluta	data faktycznej zapłaty	dni
[Informacja prawnie chroniona]							

Wobec zaistniałych rozbieżności w oświadczeniach Strony postępowania i kontrahenta co do obowiązujących umownych terminów zapłaty, a także w związku z treścią przedłożonych dowodów z dokumentów, tj. umowy i faktur, Prezes Urzędu ustalił, że umowne terminy zapłaty łączące HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ GORDON SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ i [Informacja prawnie chroniona] zostały skutecznie ustalone na [Informacja prawnie chroniona] dni i [Informacja prawnie chroniona] dni, tj. zgodnie z oświadczeniem [Informacja prawnie chroniona] uznając, że w wymienionych w oświadczeniu przypadkach i w takiej treści doszło do złożenia zgodnego oświadczenia woli

obu stron umowy. Wola stron, po negocjacjach, jak wskazywała [Informacja prawnie chroniona], została ostatecznie wyrażona w treści umowy zawartej [Informacja prawnie chroniona] r. z określeniem przez strony umowy terminu zapłaty na [Informacja prawnie chroniona] dni od dnia wystawienia faktury. Kontrahent wyjaśnił, że umowa obowiązuje przez cały rok 2020, zaś zawarta została w wyniku negocjacji dopiero [Informacja prawnie chroniona] r., jednocześnie kilka faktur wystawionych przed datą zawarcia umowy nie zostało ujętych w jej treści. Zgodnie z ust. 3.4 przedmiotowej umowy wskazuje: „[Informacja prawnie chroniona].”

[Informacja prawnie chroniona] przyznała, że doszło do skutecznej zmiany terminu zapłaty na [Informacja prawnie chroniona] dni licząc od daty wystawienia faktury w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [Informacja prawnie chroniona] (k.100, Tom I akt DWZ.93.6.2023). Tym samym Prezes Urzędu przyjął w odniesieniu do tych właśnie transakcji handlowych [Informacja prawnie chroniona]- dniowy termin zapłaty jako wyrażenie zgodnej woli obu stron w świetle z art. 65 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610) - dalej „k.c.”. W pozostałych przypadkach, odnoszących się do świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [Informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu przyjął [Informacja prawnie chroniona]- dniowy termin zapłaty licząc od dnia wystawienia faktury, zgodnie ze wskazaniami kontrahenta, bowiem w tym zakresie, tj. przedłużenia terminu zapłaty do [Informacja prawnie chroniona] dni (nie więcej) oświadczenia stron były zgodne.

Wobec nowych dowodów przekazanych w sprawie, Prezes Urzędu dokonał ponownych ustaleń w zakresie terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z [Informacja prawnie chroniona], jak poniżej:

1. dla świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [Informacja prawnie chroniona], wszystkie wystawione w dniu [Informacja prawnie chroniona] r., Prezes Urzędu ustalił [Informacja prawnie chroniona]- dniowy termin zapłaty, licząc od daty ich wystawienia. Strona postępowania zapłaciła zobowiązania wynikające z tych faktur przelewem bankowym w dniu 18 czerwca 2020 r., zatem przed upływem [Informacja prawnie chroniona] -dniowego terminu zapłaty. Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał świadczenia pieniężne wynikające z faktur o numerach [Informacja prawnie chroniona] za spełnione w terminie, tym samym niezasadnie od sumy wartości tych świadczeń w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł (po przewalutowaniu) obliczył liczbę dni opóźnienia oraz naliczył JKP w kwocie łącznej [Informacja prawnie chroniona] zł.

2. Dla świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach: [Informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu ustalił [Informacja prawnie chroniona] - dniowy termin zapłaty licząc od daty wystawienia faktury. Strona postępowania zapłaciła zobowiązanie wynikające z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] w dniu 26 czerwca 2020 r., a zobowiązanie wynikające z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] - w dniu 28 sierpnia 2020 r. Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał świadczenia pieniężne wynikające z faktur o numerach [Informacja prawnie chroniona] za spełnione w terminie, tym samym niezasadnie od sumy wartości tych świadczeń w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł (w tym [Informacja prawnie chroniona] zł. w Tabeli D oraz [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli B) obliczył liczbę nie opóźnienia oraz naliczył JKP w kwocie łącznej [Informacja prawnie chroniona] zł. (w tym [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli D oraz [Informacja prawnie chroniona] w Tabeli B).

Odnosnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [Informacja prawnie chroniona] kontrahent wskazał jako umowny termin zapłaty dzień [Informacja prawnie chroniona] r., nie zaś, jak uprzednio ustalono na podstawie oświadczenia Strony, [Informacja prawnie chroniona] r. Kontrahent wskazała także wcześniejszą datę wystawienia faktury nr [Informacja prawnie chroniona] , tj. [Informacja prawnie chroniona] r. zamiast przyjętej uprzednio, zgodnie z oświadczeniem Strony postępowania, datę [Informacja prawnie chroniona] r. Strona postępowania zapłaciła zobowiązanie wynikające z tej faktury w dniu 5 sierpnia 2020 r., zatem z opóźnieniem wynoszącym 71 dni. Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu, że dłuższy okres opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego generuje wyższą JKP, jednak ze względu na dyspozycję art. 139 kpa jednostkowa kara pieniężna, ze względu na odmienne ustalenia faktyczne, nie została zmieniona.

Odnosząc się do podniesionego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy **zarzutu naruszenia art. 13b ust. 1 i 2 w z w. z art. 7 ust 2a Ustawy poprzez stwierdzenie opóźnień w płatnościach pieniężnych przez Stronę na podstawie faktur nie zaś postanowień umownych**, Prezes Urzędu wskazuje, że ustalenia faktyczne w sprawie poczynione zostały w pierwszej kolejności na podstawie informacji przekazanych przez samą Stronę postępowania. Przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. w pliku pn. „9670951593_2020_12_03.xlsx”, Strona przedstawiła Tabelę nr 1 (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD), zmodyfikowaną następnie przy piśmie z dnia 11 maja 2021 r. (k. 424, Tom II akt DZP.93.58.2020, płyta CD), dalej „Tabela nr 1”, Strona przedstawiła

w formie tabelarycznej (Tabela nr 1) informacje żądane przez Prezesa Urzędu, opisując poszczególne świadczenia pieniężne, do których zapłaty była zobowiązana w świetle postanowień umownych w badanym okresie, poprzez wskazanie w szczególności: nazwy kontrahenta, jego numeru NIP, numeru faktury oraz daty: wystawienia, wpływu faktury i daty dokonania zapłaty. Dodatkowo Strona została wezwana do przedstawienia informacji odnośnie do umownych terminów zapłaty. Prezes Urzędu pierwotnie rozpatrując sprawę dał wiarę dokumentom przedstawionym przez Stronę i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Tym samym twierdzenie Strony, że umowne terminy zapłaty zostały ustalone w oparciu o terminy wynikające z faktur są niezasadne, bowiem zostały ustalone w oparciu o informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1. Ponadto, Strona postępowania była wzywana w toku ponownego rozpoznania sprawy, do wskazania wszystkich kontrahentów i świadczeń pieniężnych, w stosunku do których powzięła wątpliwości co do prawidłowości ustaleń Organu odnośnie do umownych terminów zapłaty. W odpowiedzi na powyższe przy piśmie z dnia 25 września 2023 r. Strona wskazała jedynie dwa podmioty ([Informacja prawnie chroniona]) w stosunku, do których po weryfikacji dokonała zmiany uprzednio wskazanego terminu umownego i załączyła dokumenty źródłowe. W zakresie, w którym Strona udowodniła zmianę umownych terminów zapłaty, Prezes Urzędu dokonał zmian w przedmiotowej decyzji.

IX. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu, po dokonaniu analizy przekazanych przez Stronę postępowania i kontrahentów dokumentów wyłączył z niniejszego postępowania świadczenia pieniężne :

1. wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony - drugą stroną umowy - nie byli przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców - stosownie do treści art. 2 pkt 1 Ustawy; niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w tym odsetki od nieterminowych płatności oraz świadczenia o charakterze pieniężnym, wynikające z umów, na podstawie których wykonywane są czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -

Prawo bankowe - stosownie do treści art. 3 pkt 2 Ustawy - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-1 stanowiącej załącznik nr 1 do Decyzji;

2. w stosunku do których Prezes Urzędu zastosował art. 81a kpa, tj. uznał, iż pozostawały nie dające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego w zakresie ich spełnienia bądź terminowego spełnienia - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli nr A-2 stanowiącej załącznik nr do Decyzji;
3. wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej lub też Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-3 stanowiącej załącznik nr 3 do Decyzji;
4. spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r. - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-4 stanowiącej załącznik nr 4 do Decyzji;
5. wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 sierpnia 2020 r. lub później - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A- 5 stanowiącej załącznik nr 5 do Decyzji;
6. spełnione przez Stronę w terminie, w tym:
 - a) wymienione w Decyzji, Tabeli A-6 stanowiącej załącznik nr 6 do Decyzji;
 - b) wynikające z transakcji handlowych zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona], **które to świadczenia błędnie zastały przez Prezesa Urzędu rozpoznającego sprawę w pierwszej instancji wliczone do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, ujętych w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji i wynikających z faktur VAT o numerach:**
 - i) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Lp. 912 w Tabeli B);
 - ii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Lp. 913 w Tabeli B);
 - iii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Lp. 914 w Tabeli B);
 - iv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Lp. 915 w Tabeli B);

- v) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Lp. 916 w Tabeli B);
- vi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł w części dotyczącej kwoty [Informacja prawnie chroniona] zł (Lp. 917 w Tabeli B);

opisane w Tabeli W-1, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji,

c) wynikające z transakcji handlowych zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona], **które to świadczenia błędnie zastały przez Prezesa Urzędu rozpoznającego sprawę w pierwszej instancji wliczone do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem** i wynikały z faktur VAT ujętych w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji o numerach:

- i) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 303);
- ii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 304);
- iii) [Informacja prawnie chroniona]. na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 305);
- iv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 306);
- v) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 307);
- vi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 308);
- vii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 309);
- viii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 310);
- ix) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 311);
- x) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 312);
- xi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 313);

- xii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 314);
- xiii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 315);
- xiv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 316);
- xv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 317);
- xvi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 318);
- xvii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 319);
- xviii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 320);
- xix) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 321);
- xx) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 322);
- xxi) [Informacja prawnie chroniona]. na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 323);
- xxii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 324);
- xxiii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 325);
- xxiv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 326);
- xxv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 327);
- xxvi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 328);
- xxvii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 329);
- xxviii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 330);
- xxix) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 331);

- xxx) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 332);
- xxxi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 333);
- xxxii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 334);
- xxxiii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 335);
- xxxiv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 336);
- xxxv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 337);
- xxxvi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 338);
- xxxvii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 339);
- xxxviii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 340);

opisane w Tabeli W-2, stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej decyzji,

- d) wynikające z transakcji handlowych zawartych ze spółką [Informacja prawnie chroniona], które to świadczenia błędnie zastały przez Prezesa Urzędu rozpoznającego sprawę w pierwszej instancji wliczone do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem i wynikały z faktur VAT ujętych w Tabeli B stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji oraz Tabeli D stanowiącej załącznik nr 11 do Decyzji o numerach:

- i) [Informacja prawnie chroniona] w części dotyczącej kwoty [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 3696);
- ii) [Informacja prawnie chroniona] w części dotyczącej kwoty [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela B, Lp. 3697);

opisane w Tabeli W-3, stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej decyzji;

- iii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 130, 131, 132);

- iv) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 133);
- v) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 134);
- vi) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 135);
- vii) [Informacja prawnie chroniona] na kwotę [Informacja prawnie chroniona] EUR po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 136);
- viii) [Informacja prawnie chroniona] w części dotyczącej kwoty [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 137);
- ix) [Informacja prawnie chroniona] w części dotyczącej kwoty [Informacja prawnie chroniona] EUR, po przewalutowaniu [Informacja prawnie chroniona] zł (Tabela D, Lp. 138);

opisane w Tabeli W-4, stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji;

7. wskazane przez Stronę w kilku pozycjach - wykaz tych transakcji zawarto w Tabeli A-7, stanowiącej załącznik nr 7 do Decyzji.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2022 r. poz. 2414) został dodany do Ustawy art. 13va zgodnie z którym „Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia jest określony w załączniku do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)”. Z kolei przepisy intertemporalne Ustawy nowelizującej tj. art. 3 ust. 7 i 8 stanowią, że: „7. Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy

stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.” oraz „8. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jedynie załączniki obejmujące tabele, które będą zawierały ustalenia mające wpływ na rozstrzygnięcie inne niż dokonane w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz zawierające wykaz jednostkowych kar pieniężnych dotyczących poszczególnych świadczeń pieniężnych. Natomiast niecelowym jest załączanie do niniejszej decyzji jako załączników tabel, co do których ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (Tabele od A-1 do A-7), gdyż tabele te Strona postępowania już otrzymała wraz z Decyzją.

X. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostały w ogóle przez Stronę postępowania spełnione (do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem) albo zostały przez nią spełnione w okresie objętym postępowaniem, jednak po umownym terminie zapłaty (dalej: zakwestionowane świadczenia pieniężne).

Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynika z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w pliku JPK_VAT (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020). W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowody kopie faktur i rachunków (k. 61-218, akt postępowania

DZP.93.58.2020 (Tom I), k. 235-396, 450-453 (Tom II), k. 835-836, 846, 850-852, 863-864, 876-891, 897, 903-904, 911-922, 934-935, 963, 974, 975 (Tom 5), k. 1007-1249 (Tom 6), k. 1250-1450 (Tom 7), k. 1451-1645 (Tom 8), 1770-1894 (Tom 9)). Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym i nie budzą wątpliwości, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził konieczności dalszych wyjaśnień w tym zakresie.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.**

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 k.c.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020) w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci wyciągów z ksiąg rachunkowych (karty akt postępowania DZP.93.58.2020 -67, 109, 112-117, 121, 123-125, 127-132, 136, 144-151, 156-160, 162-166, 169, 174-175, 179-182, 185-194, 196, 204, 220-234 (Tom I), k. 612-658 (Tom III), k. 660-817 (Tom 4), k. 1907-1938 (Tom 10) . W tym miejscu wskazać należy, iż w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty Prezes Urzędu uznał datę operacji bankowej - ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB lub danych zawartych w innych dokumentach źródłowych - odpowiadającą dacie obciążenia rachunku bankowego Strony postępowania, z którego dokonano przelewu.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat). W tych przypadkach weryfikacja terminów spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o informacje przedstawione przez Stronę w postępowaniu pierwszej instancji przy piśmie z dnia 12 maja 2021 r. „Tabela nr 3 - kompensaty” (k. 424, Tom II akt DZP.93.58.2020 , płyta CD) oraz dokumenty w przedmiocie dokonywania kompensat, (k. 469-473, płyta CD, Tom II oraz k. 489-490, płyta CD, Tom III akt DZP.93.58.2020).

Analiza dat zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz w przekazanych dowodach nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie, przedstawione przez Stronę postępowania dowody pozwoliły potwierdzić spełnienie świadczeń pieniężnych wskazanych przez nią w Tabeli nr 1, jako spełnionych w drodze potrąceń.

Zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika natomiast, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była wyrażona w walutach: złoty (PLN), dolar amerykański (USD), euro (EUR), forint (HUF) i korona czeska (ZK). Wobec powyższego świadczenia pieniężne określone w walutach obcych Prezes Urzędu przeliczył na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy - analogicznie jak w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji - sposób przewalutowania został szczegółowo omówiony na stronach 118 - 120 Decyzji (Tom X akt DZP.93.58.2020).

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj.

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

Wskazać nadto należy, że prawidłowość przewalutowania transakcji handlowych w walutach obcych przy zastosowaniu art. 10 ust. 1a Ustawy została zaakceptowana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2617/22 oraz z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2619/22. Sąd wskazał, że organ dokonał prawidłowej wykładni funkcjonalnej i celowościowej art. 10 ust. 1a ustawy, stosując ten przepis odpowiednio do przewalutowania świadczeń w walutach obcych na potrzeby oceny dopuszczenia się przez strony deliktu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Wskazać, należy, że Strona postępowania - w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji - nie kwestionowała sposobu dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.

Prezes Urzędu - ponownie rozpoznając sprawę - w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił wysokość wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, których Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je

po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, liczbę dni opóźnienia oraz JKP, na które składały się świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione przez Stronę po terminie, w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a których wykaz zawarto w **Tabeli B** w pozycjach LP. 1-302, 341-911, 918-3695, 3698-3779, stanowiącej **załącznik nr 5** do niniejszej decyzji, o wartości [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 2) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a których wykaz zawarto w **Tabeli C-1**, stanowiącej **załącznik nr 6** do niniejszej decyzji, o wartości [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 3) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a których wykaz zawarto w **Tabeli C-2**, stanowiącej **załącznik nr 7** do niniejszej decyzji o wartości [Informacja prawnie chroniona] zł;
- 4) spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych, a których wykaz zawarto w **Tabeli D** w pozycjach Lp. 1-129, 139-140 stanowiącej **załącznik nr 8** do niniejszej decyzji o wartości [Informacja prawnie chroniona] zł (w przeliczeniu na złote);
- 5) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych, a których wykaz zawarto w **Tabeli E-1**, stanowiącej **załącznik nr 9** do niniejszej decyzji o wartości [Informacja prawnie chroniona] zł (w przeliczeniu na złote);
- 6) niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (brak zapłaty), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych, których wykaz zawarto w **Tabeli E-2** stanowiącej **załącznik nr 10** do niniejszej decyzji o wartości [Informacja prawnie chroniona] zł (w przeliczeniu na złote).

Suma wszystkich wyżej wymienionych - w punktach od 1 do 6 - świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w tym z punktów 4, 5 i 6 po przewalutowaniu, wynosiła [Informacja prawnie chroniona] zł i stanowi ona sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Stwierdzić trzeba, że wszystkie transakcje handlowe, których dotyczy

zakwestionowane świadczenia pieniężne - wymienione powyżej w punktach od 1 do 6 - zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

Obowiązek zapłaty powyższych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Spółkę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w ostatecznej Tabeli nr 1. Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach) Prezes Urzędu przyjął co do zasady, terminy wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonej przez nią ostatecznej Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., co zostało ustalone na podstawie informacji o terminach zapłaty wskazanych przez Stronę w kolumnie nr 8 ostatecznej Tabeli nr 1. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w plik JPK_VAT (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD). Prezes Urzędu ustalił również terminy zapłaty części transakcji handlowych na podstawie dokumentów przesłanych przez kontrahentów Strony oraz Spółkę na etapie postępowania odwoławczego (transakcje i dokumenty zostały precyzyjnie wskazane i omówione we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji).

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 kc.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w ostatecznej Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD) - w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci uwierzytelnionych kopii faktur oraz dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń

pieniężnych, które zostały wykazane w ostatecznej Tabeli nr 1 jako zapłacone przelewem, ale nie zostały wskazane w plikach JPK_WB (k. 26, Tom I akt DZP.93.58.2020, płyta CD). Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych, uzgodniony przez strony termin zapłaty oraz data spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania zostały więc potwierdzone w zgromadzonym materiale dowodowym.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat).

Reasumując suma wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymienionych - w punkcie X w podpunktach od 1 do 6 niniejszej decyzji wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w tym z punktu 3, 4 i 6 po przewalutowaniu, wynosi [Informacja prawnie chroniona] zł i stanowi ona sumę wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r. i sierpień 2020 r.

XI. Wysokość kary

W niniejszej sprawie zachodziły kumulatywnie wszystkie pozytywne przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania (art. 2 pkt 1, art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych oraz art. 13v ust. 1 Ustawy). Jednocześnie nie zachodziła przesłanka negatywna, bowiem Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego (art. 13b ust. 1 Ustawy). Stosownie do treści art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną. Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2

lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary jest obliczana według określonego w tym przepisie wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu celem ustalenia prawidłowej wysokości kary do jej ustalenia zastosował przedmiotowy wzór, o którym mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku (całego) postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych. Wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, zgodnie z przepisem art. 11c Ustawy, ogłaszana jest przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”. W tym miejscu należy wyjaśnić, że na dzień rozstrzygania sprawy decyzją z dnia 3 marca 2023 r., nr DZP-8/2023, obowiązujące obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 29 czerwca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 626) przewidywało odsetki ustawowe w wysokości 16,75% w stosunku rocznym, i według takiej stawki zostały

obliczone JKP wymierzone zaskarżoną decyzją. Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą **15,75%**, zgodnie z obwieszczeniem Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 22 grudnia 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 1465). Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne (zgodnie z wzorem z art. 13v ust. 2 Ustawy), które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym niniejszym postępowaniem, które zostały wyszczególnione w niniejszej decyzji w Tabelach B, C-1, C-2, D, E-1, E-2, a następnie obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych:

- w Tabeli B suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona] PLN;
- w Tabeli C-1 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona] PLN;
- w Tabeli C-2 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona] PLN;
- w Tabeli D suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona] PLN;
- w Tabeli E-1 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona] PLN;
- w Tabeli E-2 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [Informacja prawnie chroniona] PLN.

W związku z powyższym suma jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie przez Spółkę świadczenie pieniężne, które było wymagalne okresie objętym postępowaniem wynosi **1 159 164,40 zł** (jeden milion sto pięćdziesiąt dziewięć tysięcy sto sześćdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) i w takiej wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną z godnie z punktem I.2 sentencji niniejszej decyzji.

Zarzut naruszenia art. 13 v ust. 2b pkt 2, 3, i 4 ustawy poprzez ustalenie rażąco wysokiej administracyjnej kary pieniężnej z zaniechaniem uwzględnienia okoliczności naruszenia

wykazanych przez spółkę, działań podjętych przez Spółkę w celu zaprzestania naruszenia, współpracy Spółki z Prezesem Urzędu w toku postępowania.

Przepis art. 13v ust 2b Ustawy w aktualnym brzmieniu stanowi, że przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Należy wskazać, że art. 13v ust. 2 b Ustawy został dodany ustawą o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2414). Zgodnie zaś z art. 5 ustawy nowelizującej powyższa zmiana wchodziła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 4, który wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5, 6 i 15 oraz art. 3 ust. 4 i 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Ustawodawca zawarł w przedmiotowej nowelizacji przepisy intertemporalne w jej art. 3 stanowiąc, że:

1. Do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

8. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte przed wejściem w życie tej nowelizacji (postanowienie o wszczęciu postępowania z dnia 22 października 2020r.), a zatem zastosowanie do sprawy mają dotychczasowe przepisy sprzed nowelizacji, na co wskazuje ust. 6, 8 i 1 powołanego przepisu .

Zważywszy, że przepis art. 13v Ustawy w brzmieniu dotychczasowym, który ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie, nie zawiera przesłanek miarkowania kary, brak jest podstaw do zastosowania tej instytucji prawa. Tym samym zarzut Strony jako niezasadny nie może zostać uwzględniony.

XII. Przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary

Prezes Urzędu - **ponownie rozpoznając sprawę** - poddał analizie przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary wskazane w art.13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy, co zostało szczegółowo opisane w punktach poniżej.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy w brzmieniu mającym zastosowanie do przedmiotowej sprawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Przy obliczaniu wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie uwzględnia się wartości świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin spełnienia świadczenia pieniężnego upłynął wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.

Jednocześnie należy mieć na względzie przepisy ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ww. ustawy „do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe”. Innymi słowy - Prezes Urzędu nie posiada kompetencji do stwierdzenia nadmiernego opóźniania się przez Stronę w spełnieniu świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych

w 2019 r. (i wcześniej). Jednakże wedle art. 20 ust. 2 ww. ustawy „nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 może być stwierdzone także w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu”.

Mając na uwadze zastosowanie tych samych zasad zarówno w stosunku do ustaleń odnośnie spełniania świadczeń przez Stronę (zobowiązania) jak i ich otrzymywania od kontrahentów (należności) należało zgodnie z powyższym uwzględniać jedynie świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po dniu 1 stycznia 2020 r.

Prezes Urzędu wskazuje, że pismem z dnia 27 października 2020 r. oraz z dnia 15 grudnia 2021 r. wzywał Stronę do wykazania wystąpienia okoliczności dających podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary, w tym na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy z przytoczeniem jego treści, poprzez jej uzasadnienie i złożenie wszelkiej dokumentacji potwierdzającej jej zaistnienie (k. 10, Tom I oraz k. 481, Tom III akt DZP.93.58.2020)

W odpowiedzi z dnia 19 stycznia 2022 r., Strona wskazała, że „uważa, iż wystąpiły okoliczności opisane w treści art. 13v ust. 6 i 7. Spółka odnotowuje należności przeterminowane - takie które wpływają na konto bankowe po terminie, takie które odzyskiwane są na drodze sądowej oraz takie które zostają spisane z powodu [Informacja prawnie chroniona]. Należy także wskazać, że okres podlegający kontroli to czas epidemii Covid 19. W roku 2020 firma doświadczyła lockdown-u wprowadzonego przez rząd RP, co spowodowało zatrzymanie i spowolnienie obrotów ze sprzedaży; kolejną konsekwencją były zmniejszone wpływy środków pieniężnych, a tym samym możliwość terminowego realizowania zobowiązań handlowych została zakończona”. (k. 489, Tom III akt DZP.93.58.2020).

Prezes Urzędu kolejny raz, pismem z dnia 18 lutego 2022 r. wezwał Stronę do udzielenia informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie wymagalnych w okresie objętym postępowaniem poprzez wypełnienie i przekazanie Tabeli nr 2 załączonej do wezwania wraz z objaśnieniami i zasadami jej wypełnienia oraz plików JPK _WB dotyczących rachunków bankowych Strony stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu należności Strony jeżeli poprzednio przekazane przez Stronę pliki

JPK _WB nie objęły wszystkich rachunków bankowych stosowanych do przedmiotowych rozliczeń. W wezwaniu Stronie zostały wskazane dokładne wytyczne dotyczące zakresu danych jak i sposobu wypełnienia Tabeli nr 2. (k. 589-594, Tom III akt DZP.93.58.2020).

Strona przy piśmie z dnia 8 czerwca 2022 r. złożyła wyjaśnienia oraz przedstawiła uzupełnioną Tabelę nr 2 - należności. Wskazała, że odnośnie do należności „wykazano terminy płatności [Informacja prawnie chroniona]; dotyczą one należności powiązanych z [Informacja prawnie chroniona] oraz [Informacja prawnie chroniona] urządzeń warsztatowych, gdzie termin płatności stanowi termin płatności [Informacja prawnie chroniona].” Strona dodała, że wykazane w Tabeli nr 2 terminy płatności wynoszące powyżej [Informacja prawnie chroniona] zostały wskazane na podstawie dokumentów - faktur, zaś o wydłużonych terminach płatności decydowali koordynatorzy i dyrektorzy oddziałów na terenie kraju. Przyczyny przedłużenia terminu zapłaty mogły stanowić problemy klienta spowodowane pandemią, czy też wsparcie klienta w sytuacji rozbudowy/modernizacji warsztatu mechanicznego. (k. 827 - 975, Tom 5 akt DZP.93.58.2020)

Z uwagi na treść art. 13v ust. 6 Ustawy przy ustalaniu sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub trzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem z zakresu rozstrzygania należy wyłączyć świadczenia pieniężne, których termin zapłaty przypadał przed 1 stycznia 2020 r., otrzymane przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem (tj. przed 1 czerwca 2020 r.), które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem (tj. 31 sierpnia 2020 r.) oraz otrzymane w terminie. Ponadto, gdy termin zapłaty przypadał w sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy za termin zapłaty przyjęto następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą. (art. 115 kc). Dodatkowo Prezes Urzędu ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem nie uwzględnił kwot faktur korygujących wystawionych do faktur sprzedażowych, zaprezentowanych w wartościach ujemnych w Tabeli nr 2 (łączna kwota - [Informacja prawnie chroniona] zł). Uwzględnienie tych korekt sprzedażowych spowodowałoby zmniejszenie sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych bądź otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.

Na podstawie informacji przedłożonych przez Stronę w Tabeli nr 2 Prezes Urzędu zaprezentował świadczenia pieniężne stanowiące należności Strony w następujących tabelach:

- Tabela G zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych otrzymanych przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r., stanowiąca załącznik nr 15 do Decyzji,
- Tabela H zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. których termin zapłaty przypadał 31 sierpnia 2020 r. lub później, stanowiąca załącznik nr 16 do Decyzji,
- Tabela I zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych otrzymanych przez Stronę w terminie, stanowiąca załącznik nr 17 do Decyzji,
- Tabela J zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych otrzymanych przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, stanowiąca załącznik nr 18 do Decyzji,
- Tabela K zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę w całości w okresie objętym postępowaniem, stanowiąca załącznik nr 19 do Decyzji,
- Tabela L zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę w części w okresie objętym postępowaniem (zaprezentowane przez Stronę w Tabeli nr 2 w jednej pozycji), stanowiąca załącznik nr 20 do Decyzji,
- Tabela M zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę w części w okresie objętym postępowaniem (zaprezentowane przez Stronę w Tabeli nr 2 w kilku pozycjach) stanowiąca załącznik nr 21 do decyzji,
- Tabela N zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego stanowiąca załącznik nr 22 do Decyzji,
- Tabela O zawierająca wykaz świadczeń pieniężnych wykazanych przez Stronę w Tabeli nr 2 wielokrotnie, stanowiąca załącznik nr 23 do Decyzji.

Świadczenia pieniężne należne Stronie, a wyłączone z postępowania ujęte zostały w Tabelach G, H, I, stanowiące załączniki nr 15, 16 i 17 do Decyzji. Z kolei należności Strony otrzymane po terminie ujęte zostały w Tabelach J, K, L, M stanowiących załączniki do Decyzji nr 18, 19, 20 i 21. Odnośnie do świadczeń pieniężnych wykazanych w Tabeli N, stanowiącej załącznik nr 22 do Decyzji, a obejmującej wykaz świadczeń co do których zaistniały niedające się usunąć wątpliwości faktyczne, Prezes Urzędu z uwagi na treść art. 81 a kpa, uwzględnił ich wartość do sumy świadczeń nieotrzymanych przez Stronę w terminie. Świadczenia pieniężne wykazane w Tabeli O (wykazane przez Stronę wielokrotnie), stanowiącej załącznik nr 23 do Decyzji nie zostały uwzględnione do sumy wartości świadczeń należnych Stronie.

Prezes Urzędu, po ponownym rozpoznaniu sprawy, w pełni podtrzymuje poczynione dotychczas ustalenia w zakresie świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę Stronę w okresie objętym postępowaniem, szczegółowo opisane w uzasadnieniu Decyzji (str. 122-136 Decyzji), jak również zasady ich uwzględnienia bądź wyłączenia z toku postępowania w sprawie.

Ustalona w toku postępowania wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania wyniosła nie więcej niż [Informacja prawnie chroniona] zł, zatem jest zdecydowanie niższa niż ustalona suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w tym samym okresie.

Wobec powyższego Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie, nie stwierdził podstaw do zastosowania art. 13v ust. 6 Ustawy w sprawie wobec niespełnienia dyspozycji tej normy prawnej.

2) Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Prezes Urzędu podtrzymuje dotychczasowe stanowisko o braku podstaw do uznania za zasadne twierdzeń Strony, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę doszło wskutek działania siły wyższej w postaci pandemii wywołanej Covid-19. Już w tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że podtrzymuje i są aktualne wszystkie rozważania poczynione - odnośnie siły wyższej i braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy zawarte w Decyzji (str. 136-142 Decyzji).

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jak już wskazano w zaskarżonej Decyzji definicja pojęcia siły wyższej, jako nieuregulowana wprost w przepisach prawa została wypracowana przez judykaturę i doktrynę na kanwie art. 189e kpa, jak i prawa cywilnego (art. 121 pkt 4, art. 433, art. 435 §1 czy art. 846 §1 kc), w dużej mierze wskazujące na koncepcję obiektywnej siły wyższej określającej siłę wyższą jako zdarzenie zewnętrzne, nieuchronne (niemożliwe do zapobieżenia), nadzwyczajne

(niemożliwe do przewidzenia). Jednakże przy ocenie czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę element subiektywny, tzn. czy osoba zainteresowana mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń składających się na siłę wyższą. W wyroku z dnia 9 lutego 2023 r., II OSK 327/20, Naczelny Sąd Administracyjny w powołaniu na piśmiennictwo (patrz: Andrzej Wróbel, op. cit. pkt 3 do art. 189e) wskazał, że siła wyższa to zdarzenie zewnętrzne w stosunku do podmiotu obowiązanego, co oznacza, że pozostaje ono poza kontrolą tego podmiotu, który nie ma żadnego wpływu na jego wystąpienie i skutki. Jest to zdarzenie nadzwyczajne, wyjątkowe, któremu nie można zapobiec i którego nie da się przewidzieć w świetle aktualnego stanu wiedzy i doświadczenia życiowego. Pojęcie to ulega subiektywizacji, zarówno gdy chodzi o wskazane wyżej elementy obiektywne, takie jak zewnętrzność, niemożność przewidzenia i zapobieżenia zdarzeniu, jak również wymóg, aby podmiot obowiązany, pomimo dochowania najwyższej staranności, nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom.

Tak też tę instytucję interpretuje Trybunał Sprawiedliwości: „Pojęcie siły wyższej w rozumieniu art. 45 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, (...), obejmuje, poza obiektywnym elementem dotyczącym nadzwyczajnych i leżących poza sferą zainteresowanego okoliczności, element subiektywny polegający na obowiązku zabezpieczenia się przez zainteresowanego przed skutkami nadzwyczajnych zdarzeń poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków bez konieczności nadmiernych poświęceń.” (postanowienie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 18 stycznia 2005 r. C-325/03 P ZOTSiS 2005/1/I-403, LEX nr 215687).

Nadto, oczywistym jest, że pomiędzy zdarzeniem kwalifikowanym jako „siła wyższa”, a naruszeniem prawa musi istnieć bezpośredni związek przyczynowy. Przy czym nie można powoływać się na siłę wyższą, gdy naruszenie prawa stanowi konsekwencję nieusunięcia skutków jej działania lub gdy siła wyższa została poprzedzona czynnikiem przyczyniającym się do powstania stanu niezgodnego z prawem. (H. Knysiak-Sudyka (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, art. 189e, wyd. II, WKP 2019)

Przy czym należy zaznaczyć, że ciężar wykazania powyższych okoliczności spoczywa na przedsiębiorcy (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 lutego 2023 r., V SA/Wa 391/22). Obowiązek wyjaśniania przez Organ okoliczności sprawy, nie jest sprzeczny z zasadą, że ciężar dowodu ostatecznie spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Sądy wskazują, że zaniechanie przedstawienia przez Stronę dowodów, pomimo wezwania przez Organ, wyłącza możliwość

skutecznego zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 marca 2023 r., V SA/Wa 805/22). Potwierdza to również stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt II OSK 2864/18, podkreślające, że pomimo istnienia w postępowaniu administracyjnym zasady prawdy obiektywnej, nakładającej na organ prowadzący postępowanie obowiązek wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, to jednak ciężar przeprowadzenia dowodu powinien spoczywać na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne.

Przedstawione wyżej rozważania prowadzą do wniosku, że ciężar dowodu w niektórych sytuacjach będzie rozłożony na oba podmioty uczestniczące w postępowaniu, a przede wszystkim na stronę. Dotyczy to w szczególności tych spraw, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Organy administracji nie są przy tym zobowiązane do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywał na tych organach. Jednakowoż zaniechanie przedstawienia przez Stronę dowodów, pomimo wezwania przez Organ, wyłącza możliwość skutecznego zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem (por: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 lipca 2022 r., sygn. akt III OSK 2719/21, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 25 października 2011 r., sygn. akt. I SA/GD 689/11).

Zarzut naruszenia art. 13v ust. 7 Ustawy poprzez wymierzenie kary pomimo wystąpienia siły wyższej (pkt 4 wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy).

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu pismem z dnia 27 października 2020 r. wezwał Stronę do wykazania wystąpienia okoliczności dających podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary, w tym na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy z przytoczeniem jego treści, poprzez jej uzasadnienie i złożenie wszelkiej dokumentacji potwierdzającej jej zaistnienie (k. 9-18, Tom I akt DZP. 93.58.2020). Strona nie udzieliła odpowiedzi we wskazanym zakresie jak również nie przedstawiła żadnych dowodów na tę okoliczność.

Następnie w piśmie z 4 lutego 2021 r., Strona wskazała, że zawsze starała się uczciwie traktować swoich wierzycieli zaś cała gospodarka funkcjonowała w warunkach pandemii, co

spowodowało duże braki w ciągłości obsługi administracyjno- finansowej. Zdaniem Strony mogło się to przełożyć na mało sprawne ściąganie płatności z rynku, a co za tym idzie opóźnienia w realizowaniu płatności wobec dostawców. Spółka wskazała, że jest na etapie [Informacja prawnie chroniona] celem uniknięcia w przyszłości m.in. przestojów w płatnościach. Jednocześnie zaznaczyła, że od chwili wybuchu pandemii odbiorcy spółki wydłużyli znacznie terminy realizacji płatności wobec Strony, co również utrudniało terminowe realizowanie zobowiązań. (k. 32-35, Tom I akt DZP.93.58.2020).

Na ponowne wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 15 grudnia 2021 r. do wskazania, czy wystąpiły okoliczności opisane w art. 13v ust.7 Ustawy dające podstawę do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej (k.476-486 , Tom III akt DZP93.58.2020) w odpowiedzi z dnia 19 stycznia 2022 r. Spółka wskazała, że odnotowuje należności przeterminowane, które są odzyskiwane na drodze sądowej, w stosunku do części [Informacja prawnie chroniona]. Strona podniosła, że okres objęty postępowaniem to czas epidemii Covid19, zaś na skutek wprowadzenia „lockdownu” w 2020 Spółka odczuła „zatrzymanie i spowolnienie obrotów ze sprzedaży”, zmniejszone wpływy środków pieniężnych, tym samym „możliwość terminowego realizowania zobowiązań zakłócona.” (k. 489, Tom III akt DZP93.58.2020). Strona postępowania powołała się zatem w sposób bardzo ogólny na wystąpienie siły wyższej bez jednoczesnego przekazania dowodów na tę okoliczność, wskazania i udowodnienia związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy wystąpieniem takiego zdarzenia, a niespełnieniem lub spełnieniem po terminie świadczeń pieniężnych.

Kolejnym wezwaniem z dnia 18 lutego 2022 r. Prezes Urzędu zobowiązał Stronę postępowania do uszczegółowienia wyjaśnień w zakresie powoływania się na okoliczność wystąpienia siły wyższej oraz wskazania związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy wystąpieniem takiego zdarzenia, a niespełnieniem lub spełnieniem po terminie świadczeń pieniężnych. (k. 589595, Tom III akt DZP.93.58.2020), jednak Strona w tym zakresie nie odpowiedziała na wezwanie Organu.

Prezes Urzędu zawiadomieniem z dnia 25 stycznia 2023 r. w trybie art. 9 i 10 kpa w zw. z art. 13 q Ustawy poinformował Stronę o okolicznościach faktycznych i prawnych mających wpływ na prawa i obowiązki strony oraz pouczył Stronę o uprawnieniu do zapoznania się i wypowiedzenia co do materiału dowodowego zebranego w sprawie (k. 2002-2074, Tom 10 akt DZP.93.58.2020). Strona nie skorzystała z prawa do wypowiedzenia się.

We wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Strona ponowiła dotychczasową argumentację powołując się ogólnie na funkcjonowanie w warunkach pandemii i związane z tym braki ciągłości obsługi administracyjno - finansowej firmy, jak izolacja, kwarantanna, praca zmianowa, czy praca zdalna, co z kolei przełożyło się na mało sprawne ściąganie płatności z rynku. Podniosła, że fakt wpływu pandemii na kondycję wielu przedsiębiorców jest powszechnie znany. Ponadto, Spółka po opanowaniu funkcjonowania w okresie pandemii dokonała [Informacja prawnie chroniona] celem wyeliminowania podobnych naruszeń w przyszłości.

Zważywszy na elementy obiektywne i subiektywne zaistnienia, jak i wpływu przesłanki siły wyższej na okoliczności rozpoznawanej sprawy należy zaznaczyć, że Strona nie wykazała w żadnej mierze podstaw do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy pomimo wezwań i pouczeń Organu.

O ile powoływanie się na notoryjność powszechną w zakresie istnienia stanu pandemii Covid-19 można uznać za zasadne, to jednak dalsze przesłanki wymagane do zastosowania instytucji opisanej w art. 13v ust. 7 nie zostały wykazane. Odwoływanie się przez Stronę co do wpływu pandemii na kondycję wielu przedsiębiorców nie mogło być uznane jako dowód uzasadniający odstępianie od wymierzenia kary w przedmiotowej sprawie. Są one na tyle ogólne, że nie odnoszą się w żaden sposób do okoliczności będących przedmiotem postępowania, a mianowicie wpływu na złamanie ustawowego zakazu przez Stronę. Strona nawet nie sprecyzowała bliżej przywoływanych okoliczności, nie przedłożyła żadnych dowodów w tym zakresie. Jako fakt powszechnie znany nie mogło stanowić podstawy uznania za udowodnione przesłanki zaistnienia związku przyczynowego w przedmiotowej sprawie. Brak jest bowiem dowodów potwierdzających bezpośredni wpływ pandemii wywołanej Covid-19 na fakt opóźnień z płatnościami przez Stronę postępowania.

Tymczasem Strona powołując się na fakty powszechnie znane wskazuje na trudności wszystkich przedsiębiorców funkcjonujących w okresie pandemii. Wskazanie na opóźnienia ze strony kontrahentów, czy też wskazywane przez Stronę wydłużanie terminów płatności wobec Strony było już przedmiotem analizy przesłanki odstępiania od wymierzenia kary zawartej w ust. 6 art. 13v Ustawy. Jak już wcześniej przytaczano, analiza przekazanych przez Stronę danych wskazała na znacznie mniejsze opóźnienia kontrahentów Strony niż samej Strony w realizowaniu płatności. Ponadto, sam fakt opóźnień w płatnościach przez kontrahentów Spółki na jej rzecz nie wykazuje jeszcze przyczyn tkwiących w stanie pandemii. To samo dotyczy ściągłości zaległości od kontrahentów, samo twierdzenie, że

spółka ma problemy ze ściagalnością zaległości od kontrahentów nie wykazuje przyczyny opóźnień jako tkwiącej w pandemii. Należy stwierdzić, że związek przyczynowy pomiędzy pandemią, a opóźnionymi płatnościami na rzecz Strony pozostał nieudowodniony.

Twierdzenia Strony odnośnie [Informacja prawnie chroniona] mające na celu zapobieżeniu w przyszłości przestojom w płatnościach wskazują jedynie na przyznanie przez Stronę błędów w organizacji pracy i nie odnosi się do stanu siły wyższej. Ogólne twierdzenia Strony co do pracy zdalnej, zmianowej czy kwarantanny nie zostały poparte żadnymi dowodami, a nawet nie zostały skonkretyzowane. Strona nie przedstawiła żadnych dowodów w sprawie na okoliczności dotyczące zmiany zasobów pracowników, organizacji pracy związanych z pandemią przekładających się na dokonywanie płatności z opóźnieniem.

Ponadto, uregulowania takie jak praca zdalna czy zmianowa, to narzędzia, które mają przeciwdziałać ewentualnym skutkom wystąpienia pandemii, służące prawidłowej organizacji pracy spoczywającej na przedsiębiorcy.

Organ analizując przesłanki prawa materialnego opiera się na dowodach potwierdzających wystąpienie tychże przesłanek w konkretnej sprawie. W tym przypadku takich dowodów brak.

Odnosząc się do pism Strony należy przywołać wcześniej zacytowane stanowisko, że podmiot obowiązany powinien dochować najwyższą staranność, co oznacza że nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom. Przedsiębiorca jest podmiotem profesjonalnym, a jego działania powinny wykazywać należytą staranność. Tymczasem brak jest w przedmiotowej sprawie dowodów na potwierdzenie, że przyczyny opóźnień w płatnościach pieniężnych, z reguły dokonywanych w trybie nie bezpośredniej płatności gotówkowej lecz w formie elektronicznej, wynikały ze stanu siły wyższej.

Prezes Urzędu analizując ten aspekt sprawy wziął pod uwagę również sprawozdanie finansowe Spółki za 2020 r. oraz dodatkowe informacje i objaśnienia do sprawozdania finansowego, w którym Strona wskazała, że osiągnęła zysk netto w kwocie [Informacja prawnie chroniona] zł (k. 1977-2001, Tom 10 akt DZP.93.58.2020). Tym samym brak podstaw do powiązania okresu pandemii z ciężką sytuacją Strony.

Sytuacja finansowa Spółki za 2020 r. wskazuje na znaczące zyski, które Spółka ujęła w sporządzonym przez siebie sprawozdaniu finansowym, a zatem wskazuje na dobrą kondycję finansową Spółki w analizowanym okresie.

Brak poparcia w materiale dowodowym okoliczności z art. 13v ust. 7 Ustawy, w szczególności brak wykazania związku przyczynowego pomiędzy zaistnieniem stanu siły wyższej, a opóźnieniami w płatnościach stanowił o braku podstaw do zastosowania odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zaznaczenia wymaga, że organ nie ma dowolności w stosowaniu przepisu, lecz koniecznym jest wypełnienie dyspozycji normy prawnej celem jej zastosowania. Co więcej wykładnia systemowa i celowościowa wskazuje na stosowanie kary za nadmierne opóźnienia mając na uwadze w szczególności ochronę podmiotów słabszych na rynku. Strona jako duży przedsiębiorca ma większe możliwości organizacyjne. Wskazane w Decyzji funkcje przedmiotowej kary również nie przemawiają za zastosowaniem odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w rozpoznawanej sprawie. Tym samym powoływanie się na fakt powszechnego funkcjonowania w realiach pandemii wszystkich przedsiębiorców nie czyni zasadnym i usprawiedliwiającym opóźnienia Strony w realizowaniu płatności, w szczególności do mniejszych podmiotów gospodarczych. Należy również zauważyć że nie wszystkim przedsiębiorcom pandemia ograniczyła działalność i miała negatywny wpływ na obroty i zyski. Tym samym nawet uznanie za fakt powszechnie znany funkcjonowania w realiach Covid 19 nie daje podstaw do przyjęcia za udowodnione negatywnych następstw w stosunku do konkretnego przedsiębiorcy. Ponadto, należy zauważyć że płatności pieniężne, do których zapłaty zobowiązana była Strona postępowania wynikały z ekwiwalentności umowy za wykonanie świadczenia niepieniężnego.

Wobec powyższego Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie, nie stwierdził istnienia podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 7 Ustawy, a w konsekwencji zarzut w tym zakresie jako niezasadny, nie został uwzględniony.

3) Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

Zgodnie z art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy.

Przepis ten zawiera klauzulę generalną określaną jako tzw. uznanie administracyjne oznaczające pewien luz decyzyjny przyznany organowi, który bierze pod uwagę okoliczności danej sprawy oceniając, czy zostały spełnione kryteria do jego zastosowania. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 kpa, tj. dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Za taki uzasadniony przypadek można uznać sytuację, gdy nałożenie kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 stycznia 2022 r., III OSK 4872/21, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 marca 2023 r., V SA/Wa 805/22)

Prześlanka "słusznego interesu strony", aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 kpa, zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, tak też Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 marca 2023 r., V SA/Wa 805/22).

Odstępstwo od nałożenia kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest płacenie kar, a nie zwalnianie z tego obowiązku. Zwolnienie z kary jest uzasadnione w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych (tak wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 grudnia 2020 r., II GSK 855/20,). Podstawą wydania tego typu decyzji jest przede wszystkim celowość zastosowania tej instytucji badając sprawę z uwzględnieniem szerszego aspektu sprawy jak interes społeczny, nie zaś jedynie interesu strony. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 marca 2020 r., I GSK 185/18, i z dnia 13 września 2016 r., I OSK 815/15,)

Analogicznie jak w przypadku odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 i 7 Ustawy, Prezes Urzędu wzywał Stronę do powołania i wykazania okoliczności stanowiących podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy (wezwanie: z dnia 27 października 2020 r., k. 9-17 Tom I; z dnia 15 grudnia 2021, k.476-486, Tom III; zawiadomienie z dnia 25 stycznia 2023 r.,

k. 2002-2074, Tom X - akt DZP.93.58.2020). jak również pouczał o możliwości czynnego udziału w sprawie po złożeniu wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy.

Twierdzenia tożsame z argumentacją prezentowaną na potrzeby uzasadnienia wystąpienia siły wyższej jako przesłanki ekskulpacyjnej, Strona postępowania wskazała na okoliczność wystąpienia w sprawie „uzasadnionego przypadku” warunkującego odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa Urzędu, odrębne uregulowania dwóch podstaw prawnych odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, tj. art. 13v ust. 7 i art. 13v ust. 8 Ustawy wskazują na konieczność rozdzielenia przesłanek warunkujących ich uruchomienie.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu podtrzymuje dotychczasowe stanowisko wyrażone w sprawie (str. 142-146 Decyzji), odnośnie do braku podstaw do zastosowania odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wobec zebranego w sprawie materiału dowodowego, uprzednio wskazanych celów Ustawy stanowiącej implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z 16.02.2011 w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. U. L. 48 z 23.2.2011) polegających na przeciwdziałaniu zatorom płatniczym w obrocie gospodarczym, jak i samym celom kary.

Ustawa nakłada zakaz opóźniania się z płatnością świadczeń pieniężnych celem ochrony stabilności obrotu gospodarczego wśród przedsiębiorców. Ma ona na celu zapewnienie płynności finansowej, w szczególności podmiotom należącym do kategorii „MŚP”. Zatory płatnicze komplikują zarządzanie finansami przedsiębiorstw, co wpływa na ich konkurencyjność i rentowność. Powyższe zasady zostały wyrażone w normach prawnych zawartych w Ustawie, jak i Dyrektywie PE i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych. Przepisy te wyrażają zabezpieczanie szerszego interesu społecznego.

Wobec powyższego Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie, nie stwierdził istnienia podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy.

XIII. Przesłanki obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Materiał dowodowy co do przesłanki obniżenia kary na podstawie art. 13v ust 3 Ustawy nie uległ zmianie. Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że z przedstawionego przez Stronę materiału dowodowego w postaci Tabeli nr 1 oraz z ustaleń Prezesa przedstawionych w Decyzji jednoznacznie wynika, iż część świadczeń objętych niniejszym postępowaniem została spełniona po 12 listopada 2020 r. bądź też nie została spełniona. Organ nie powziął nowych informacji w tym zakresie. Strona nie przedstawiła dowodów na okoliczność spełnienia wszystkich świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, za które obliczono jednostkowe kary pieniężne, czy to przed wszczęciem postępowania, czy to w terminie 14 dni od doręczenia jej postanowienia o wszczęciu postępowania.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie miał podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

XIV. Rozstrzygnięcie, co do kary

Mając na uwadze wszystkie powyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, zaszła konieczność uchYLENIA zaskarżonej decyzji w części oznaczonej punktem I.2. (pkt 1 sentencji niniejszej decyzji). Administracyjna kara pieniężna, stanowiąca sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem powinna wynosić **1 159 164,40 zł**, a nie jak wskazano w punkcie I.2 rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji 1 313 573,57.

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę

postępowania to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu niniejszą decyzją nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w o czym orzeczono w punkcie I.2 sentencji niniejszej decyzji.

Ze względu na okoliczność, iż Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (suma świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła [Informacja prawnie chroniona] zł) zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.1 oraz w przedmiocie kosztów postępowania w części oznaczonej punktem II należało utrzymać w mocy.

XV. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego

W punkcie II.1 oraz II.2 kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 267,40 złotych** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie wybranych przepisów Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast art. 77 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 kpa, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie art.

263 kpa zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę 267,40 złotych, kierowanej m. in. do Strony oraz jej kontrahentów, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy - jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zatem stwierdzić należy, że koszty te zostały przez Prezesa Urzędu wyliczone oraz ustalone w sposób prawidłowy.

Zasadnie więc Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania w wyżej wskazanej wysokości. Jednocześnie Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgłosiła zarzutów odnośnie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania.

XVI. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego

W postępowaniu odwoławczym, prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę 143,10 złotych. Wśród nich koszty postępowania stanowiły: 76,20 złotych - koszty doręczeń pism urzędowych Stronie. Prezes Urzędu zaliczył również na podstawie art. 263 § 2 kpa do kosztów postępowania administracyjnego inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy w łącznej kwocie: 66,90 złotych, na które to złożyły się koszty doręczeń korespondencji do kontrahentów.

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 3 marca 2023 r., nr DZP-8/2023 w części oznaczonej I.1 - stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez HURTOWNIĘ MOTORYZACYJNĄ

„GORDON” SPÓŁKĘ Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 kpa - tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 kpa) co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego - co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, którymi jednak Strona została i tak obciążona w toku postępowania administracyjnego.

Podkreślić należy, że wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 143,10 złotych została ustalona na podstawie akt postępowania, a ich poniesienie związane było bezpośrednio w rozstrzygnięciu sprawy. Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 1 i 2 kpa, a Strona postępowania została zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 264 § 1 kpa

Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania (k. 500, Tom III akt DWZ.93.6.2023).

XVII. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 kpa decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 159 164,40 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, HURTOWNIA MOTORYZACYJNA „GORDON” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu zobowiązana jest uiścić **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

HURTOWNIA MOTORYZACYJNA „GORDON” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **267,40 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto HURTOWNIA MOTORYZACYJNA „GORDON” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Zamościu zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **143,10 złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji - tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od jej doręczenia, zgodnie z pkt. C.9 Pouczenia), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XVIII. Pouczenie.

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.³
2. Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.⁴
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.⁵
4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 złotych - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
 - 2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
 - 3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
 - 4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.⁶
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.⁷

B. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:

6. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.⁸

³ Zgodnie z art. 16 § 1 kpa,

⁴ Na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm. - dalej „p.p.s.a.”),

⁵ Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.,

⁶ Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

⁷ Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535);

⁸ Zgodnie z art. 16 § 1 kpa,

7. Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.
8. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych⁹.
- C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:
9. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia.
10. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone.
11. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.
- D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:
12. Strona może wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, jak również na każdy z tych aktów administracyjnych odrębnie, wnosząc osobne skargi. Strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym - natomiast wobec postanowienia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozpatrywanego wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).
13. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem

⁹ Zgodnie z §2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.¹⁰ Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.

14. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu.¹¹

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

15. Stosownie do treści art. 13x Ustawy zatorowej:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy zatorowej, odsetek nie nalicza się.

16. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 kpa).

XIX. Wykaz załączników do decyzji:

- Załącznik nr 1 - Tabela W-1. Świadczenia pieniężne nie wchodzące do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem dot. [Informacja prawnie chroniona];
- Załącznik nr 2 - Tabela W-2. Świadczenia pieniężne nie wchodzące do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem dot. [Informacja prawnie chroniona];

¹⁰ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.,

¹¹ Zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

- Załącznik nr 3- Tabela W-3. Świadczenia pieniężne nie wchodzące do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem dot. transakcji handlowych zawartych [Informacja prawnie chroniona], których wartość została ustalona w PLN;
- Załącznik nr 4 - Tabela W-4. Świadczenia pieniężne nie wchodzące do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem dot. transakcji handlowych zawartych [Informacja prawnie chroniona] których wartość została ustalona w EUR;
- Załącznik nr 5 - Tabela B. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)
- Załącznik nr 6 - Tabela C-1. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN);
- Załącznik nr 7 - Tabela C-2. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (brak zapłaty), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN);
- Załącznik nr 8 - Tabela D. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych;
- Załącznik nr 9 - Tabela E-1. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (zapłata po okresie objętym postępowaniem), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych;
- Załącznik nr 10 - Tabela E-2. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (brak zapłaty), których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach obcych.

Z upoważnienia

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Zastępca Dyrektora

Departament Wsparcia Postępowania

w Sprawach Zatorów Płatniczych

Radostaw Ciołek

Otrzymuje:

1. HURTOWANIA MOTORYZACYJNA „GORDON” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. Poznańska 62,
89-200 Zamość;

2. aa.

